

ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ
ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΣΤΑ ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
ΚΑΙ ΤΙΣ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
ΒΕΡΑΝΣΕΡΟΥ 1,
Π.Λ. ΚΑΝΙΓΓΟΣ
10577 ΑΘΗΝΑ

τα δικά μας
νέα από τον **ΠΑΛΜΟ**

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΦΥΛΛΟ 128
ΜΑΗ - ΙΟΥΝΗΣ 2005

ΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ
ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

ΔΙΝΟΥΜΕ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ - ΔΥΝΑΜΩΝΟΥΜΕ ΤΟ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ΜΑΣ

Πανελλαδική απεργία ΤΕΤΑΡΤΗ 29 ΙΟΥΝΗ

Συνάδελφοι, όλοι στη συγκέντρωση στην Πλ. Κάνιγγος, 10 π.μ.

Η αντεργατική επίθεση περνάει σε νέα ακλόρη-
τερη φάση, χτυπάει
όλους τους εργαζόμενους, χτυ-
πάει όλα τα δικαιώματά μας.

Θέλουμε να μας οδηγήσουν σ'
ένα καθεστώς, όπου θα δουλεύο-
ουμε χωρίς δικαιώματα.

Η επίθεση είναι συνολική. Η
απάντησή μας πρέπει να είναι
συνολική.

Καμιά ανοχή, καμιά καθυστέ-
ρηση
ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ ΤΩΡΑ

Η κυβέρνηση της ΝΔ επιχειρεί
να καταλάβει ότι, τι άφρησαν
όρθιο μέχρι τώρα οι κυβερνήσεις
του ΠΑΣΟΚ σ' όλο το πλέγμα
των εργασιακών, κοινωνικο-
οικονομικών, δημοκρατικών δι-
καιωμάτων μας.

Αυτές είναι οι απαιτήσεις της
ανταγωνιστικότητας, της αύξη-
σης της κερδοφορίας του κεφα-
λαίου.

Οι συνέπειες για μας και τις
οικογένειές μας θα είναι ακόμη
πιο οδυνηρές. Θα μεγαλώσουν
παραπέρα τα ήδη μεγάλα προ-
βλήματα που αντιμετωπίζουμε.

Ένα δρόμο έχουμε. Να κτιού-
με και να δυναμώσουμε το δικό
μας μέτωπο.

Δυναμώνουμε την πάλη μας
στους τόπους δουλειάς.

Δυναμώνουμε το Σύνδικάτο
μας, κοινό μετρή, αντίπαλο,
όλο αντίθετος και κατακτη-
σης των δικαιωμάτων μας.

Συντονίζουμε τη δράση μας μ'
όλους τους εργαζόμενους.

Δίνουμε απάντηση σ' όλους
όσους θέλουν να φερθούν στα
θόλα νερά.

Δινομή τη μάχη με όλες μας
τις δυνάμεις για την επιτυχία της
24ωρης απεργίας.

Το πανό του Συνδικάτου στην απεργιακή συγκέντρωση της Πρωτομαγιάς

ΤΑΞΙΚΑ - ΣΤΑΘΕΡΑ - ΑΝΥΠΑΚΟΥΑ

Στο δρόμο της Εργατικής Πρωτομαγιάς

ΕΛΛΗΝΕΣ

4 χρόνια
αργότερα
στη σύνταξη
..... ΣΕΛ. 7

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ
Μακριά από
τις ανάγκες
των μεταναστών
..... ΣΕΛ. 10

9 ΜΑΗ 1945
Ιστορικό
ορόσημο για
τους λαούς
..... ΣΕΛ. 12-13

ΠΑΙΔΕΙΑ
Πώς το κράτος
βασανίζει
τους μαθητές
..... ΣΕΛ. 15

«ΕΥΡΩΣΥΝΤΑΓΜΑ»
Οι θετικές
συνέπειες
του ΟΧΙ
..... ΣΕΛ. 16

29 ΙΟΥΝΗ ΝΕΚΡΩΝΟΥΜΕ ΤΑ ΓΙΑΠΙΑ ΚΑΙ ΓΕΜΙΖΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

ΔΙΝΟΥΜΕ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ - ΔΥΝΑΜΩΝΟΥΜΕ ΤΟ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ΜΑΣ

Όλοι στην πανελλαδική ΑΠΕΡΓΙΑ Τετάρτη 29 Ιούνη

ΌΛΟΙ ΣΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΗΝ ΠΛ. ΚΑΝΙΓΓΟΣ 10 π.μ.

Η αντεργατική επίθεση περνάει σε νέα σκληρότερη φάση, χτυπάει όλους τους εργαζόμενους, χτυπάει όλα τα δικαιώματά μας.

Θέλουμε να μας οδηγήσουν σ' ένα καθέστιας, όπου θα δουλεύουμε χωρίς δικαιώματα.

Η επίθεση είναι συνολική. Η απάντησή μας πρέπει να είναι συνολική.

Καμία ανοχή, καμία κατ'επιστροφή.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΩΡΑ.

Η κυβέρνηση της ΝΔ επιχειρεί να καταδοθεί σ' όλη άρσηση όρθιο μέχρι τώρα οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ σ' όλο το πλέγμα των εργασιών, κοινωνικοασφαλιστικών, δημοκρατικών δικαιωμάτων μας.

• Προωθείται παραπέρα η κατάσφιξη του συστήματος κοινωνικής σφαιρίσης με αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης, επαναορακρητισμό - περιορισμό των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων, μείωση των εργοδοτικών εισοφρών, πεσόκομια των αναπηρικών υποβάθμιση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων μέσα από την ενσωμάτωση ασφαλιστικών ταξιών τρέσζων και πρώην ΔΕΚΟ με το ΙΚΑ.

• Παρατείνεται η εργάσιμη ημέρα, νομοθετείται τα 10ώρα και 12ώρα μέσα από τη διευθέτηση του συνολικού χρόνου εργασίας, καταργείται η πρόσθετη πληρωμή της υπερωρίας, για να πετύχουν περισσότερη απλήρωτη δουλειά με μεγαλύτερη εκμετάλλευση.

• Επικρατείται η μερική αποαόληση.

• Προωθείται η κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων.

• Προωθούν ακόμη παραπέρα την εμπορευμα-

τοποίηση των τομέων της υγείας, της παιδείας, του πολιτισμού.

Αυτές είναι οι απαιτήσεις της ανταγωνιστικότητας, της αύξησης της κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Οι συνέπειες για μας και τις οικογένειές μας θα είναι ακόμη πιο οδυνηρές.

Θα μεγαλώσουν παραπέρα τα ήδη μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε.

• Νέα δόση θα γνωρίσουμε τα προβλήματα της ανεργίας, που βιώνουμε σήμερα χιλιάδες εργατικούς οικογένειες.

• Το εισόδημά μας θα γνωρίσει νέα επίθεση.

• Θα καταργηθεί κάθε έννοια ελευθερού χρόνου.

• Η εργοδοτική αυθαιρεσία και τρομοκρατία είναι παραπάνω από βέβαιο, ότι θα γνωρίσουν νέα έξαρση με συνέπεια την εντατικοποίηση, την αύξηση της «μωήρης» - α-νασφάλιστης εργασίας,

των θανατηφόρων ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών.

• Σίγουρη είναι η υποβάθμιση των ήδη εξευτελιστικών κοινωνικών παροχών και των υπηρεσιών δημοσίας υγείας και παιδείας.

• Νέα δόξα θα γνωρίσει ο αφανταδóρικος ρόλος του κράτους που από τη μια κάνει τα στραβά μάτια στις παραβιάσεις της εργοδοσίας και από την άλλη είναι δυνατό και να μέλει κομμάτι απέναντι σε κάθε εργατική διεκδίκηση.

• Ακόμα βαρύτερες συνέπειες θα υπάρξουν για τους εργαζόμενους απ' τη νέα ελληνοαμερικανική συμφωνία, που παραχωρεί στους ιμπεριαλιστές θαλασσία και ενδορικό χώρο.

Συνάδελφοι,

Επιβεβαιώνεται ακόμα μια φορά, ότι τα κέρδη των πλουτοκρατών, η ανταγωνιστικότητα πάνε μαζί με τη φτώχεια και

την εξθάλισση τη δική μας και των παιδιών μας. Η αναμνήσι μόνο στα χειρότερα μπορεί να μας οδηγήσει.

Έχουμε πείρα, γνωρίζουμε τις αιτίες, γνωρίζουμε τους αίτιους, γνωρίζουμε τη λύση.

Με την απεργία μας στις 29 του Ιουνή:

- Απαιτούμε στις πολιτικές που μας θέλουν μόνο στη φτώχεια και την εξθάλισση.

- Απαιτούμε στην πολιτικές που παραπέμπουν τη λύση των προβλημάτων μας στο ασόριστο μέλλον, δηλαδή, στο ποτέ.

- Απαιτούμε στις πολιτικές που για το μόνο που ενδιαφέρονται είναι τα κέρδη της πλουτοκρατίας.

- Απαιτούμε στην ου-

μπαίνια σε βάρος μας, κυβέρνησης, ΠΑΣΟΚ, συμβιβασμένων ηγεσιών του συνδικαλιστικού κινήματος, σ' όλο το αντεργατικό μέτωπο.

Ένα δρόμο έχουμε. Να κτύσουμε και να δυναμώσουμε το δικό μας μέτωπο.

Δυναμώνουμε την πάλη μας στους τόπους δουλείας.

Δυναμώνουμε το Συνδικατικό μας, ισχυρό μετεπίθεσης και κατάκτησης των δικαιωμάτων μας.

Συντονίζουμε τη δράση μας μ' όλους τους εργαζόμενους.

Δίνουμε τη μάχη με όλες μας τις δυνάμεις για την επιτυχία της 24ωρης απεργίας.

Με τη συμμετοχή μας

στην απεργία δείχνουμε τη δύναμή μας.

Οργανώνουμε τη δράση μας με απεργιακές επιτροπές σε κάθε γιάσι, σε κάθε εργοστάσιο. Οργανώνουμε τη δράση μας με τη συσπειρωσι στα παραρτήματα του Συνδικατικού.

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ

- Σταθερή εργασία - πραγματοποίηση έργων με δημόσιες επενδύσεις, που να υπηρετούν τις ανάγκες των εργατικών λαϊκών οικογενειών. Προσοσία των ανεργών, επίδομα ανεργίας στο 80% του μεροκάματου. Υπολογομιο της ανεργίας ως συντάξιμου χρόνου.
- Κιλιδικές συμβάσεις που να ανταποκρίνονται

Εξόρμηση της Επιτροπής Νέων σε γιασιά

Φτάνουμε σε μια οικοδομή στους Αγίους Αναργύρους.

- Καλημέρα μαστορία!

- Καλημέρα!

- Από το συνδικατικό είμαστε και ήρθαμε να σας ενημερώσουμε ότι στις 29 του μηνός έχουμε απεργία.

- Καλώς τα παιδιά!

- Πώς τα βλέπετε τα πράγματα;

- Από το κακό στο χειρότερο, απαντά ένας μαστοράς.

Εγώ, συνάδελφε, έχω πάρει δανειο να φτιάξω ένα σπίτι και δεν μπορώ να το πληρώσω. Θα χάσω και τα λεφτά που έδωσα και θα μου παρουν και το σπίτι.

Εκείνη τη στιγμή πετάγατε ένας άλλος συνάδελφος με μπαταριόμυλο το ένα μάτι, που κάρφωσαν ένα λατίφι.

- Χτύπησε στο μάτι στη δουλειά και ήθελα να κάνω εξέταση. Κανονίζω ραντεβού στο ΙΚΑ και μου λένε σε ενάμιση μήνα. Αναγκαστικά και πήγα σε ιδιωτικό γιατρό.

- Ένας άλλος συνάδελφος έχει τη δική του ιστορία να μας αναφέρει:

- Τα σχολεία τελείωσαν αλλά ενώ πληρώω ακόμα φροντιστήρια. Τι να πώ στα παιδιά, ότι δεν έχω να πληρώσω; Κι αν η μεγάλη μου κόρη περάσει στην επαρχία; Πώς

θα τη στείλω; Δίπλα καθάβει ένας νέος σκεφτικός και στενοχωρημένος που δεν έχει μιλήσει ακόμα.

- Εσύ, συνάδελφε, τι λες για όλα αυτά;

- Άρρησι τον αυτόν! Έχει τα δικά του. Τον χωρίσει η κοπέλα του χτες.

- Γιατί σε συνάδελφε;

- Γιατι πρόχες είχαμε κανονίσει να συναντηθούμε το βράδυ, αλλά εγώ όλη μέρα εργαμια μεπτα. Με το που τελείωσα πήγα στο νυχτερινό σχολείο και μετά από τέτοια κόπωση πήγα σπίτι και κοιμήθηκα. Αυτή μου ειπεί ότι έτσι δεν μπορούμε να συνεχίσουμε.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ

Κλιμάκωση των αγώνων

Συνάδελφοι,

Η επίθεση ενάντια στο σύνολο των εργαζομένων συνεχίζεται, αλλά και σηματοδοτεί με το χαρακτηρισμό της παραπέρα έντασης και εκδήλωσης.

Τα μέτρα που είχαν υιοθετηθεί από το ΠΑΣΟΚ μπήκαν σε τροχιά υλοποίησης από την κυβέρνηση της ΝΔ.

Οι αποφάσεις της ΕΕ και οι αξιώσεις του ΣΕΒ για παραρρομές στο ασφαλιστικό σύστημα και τις εργασιακές σχέσεις, βρίσκουν πεδίο εκτέλεσής τους την κυβέρνηση, που με τη στήριξη του ΠΑΣΟΚ και των κεντρικών συνδικαλιστικών οργάνων, επισημειώνει τη νέα αντιλαϊκή - αντεργατική επιχείρηση.

Στόχος αυτών των αποφάσεων και αξιώσεων είναι να ελατρωθεί η εργοδοσία από ασφαλιστικά και εργασιακά προβλήματα βάρη και να κάνει ακόμη πιο ισχυρό το μηχανισμό της εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης.

Στόχος τους είναι να επεκταθεί η επιχειρηματική δράση στη ούνατη, την υγεία, την πρόνοια.

Η στόχευση της επίθεσής τους αφορά την κατάργηση της μονιμότητας στο δημόσιο τομέα και τις πρώην ΔΕΚΟ, αύξηση του ποσοστού της μερικής απασχόλησης, ισχυροποίηση της διεύθυνσης του εργάσιμου χρόνου, υπονομιση και κατάργηση του ΣΣΕ.

Γενικευση του ορίου ηλικίας στα 65 χρόνια για όλους τους εργαζόμενους και την επέκταση του (προσπερικό) πέρα από τα 65.

Αύξηση των εισφορών των εργαζομένων, μείωση των εισφορών της εργοδοσίας και της κρατικής ενίσχυσης. Στο όνομα του περιορισμού των «πρόρων συντάξεων» αφορά και την αύξηση του μέσου όρου συνταξοδότησης που είναι σήμερα τα 61 χρόνια και σχεδιάζεται η πρόθεση αυστηρότερων μέτρων για τις αναπληρωτικές συντάξεις και ο περιορισμός των βαρέων ανειμμένων.

Η όλη της κυβέρνησης κινείται σε δίστη τη σφαίρα των κοινωνικών δικαιωμάτων της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων σε παιδεία, υ-

γεία, περιθώριο κλπ, που η ήδη υποβιβασμένη προέχει γερό κτύπημα στα πενήντα εισοδήματα των εργαζομένων.

Η επίταξη των αντιδραστικών αναδιορθώσεων στην παιδεία με στόχο την εξμείωση της «ανταγωνιστικότητας» δεν πρέπει κανόνες εργάτη να αφήνει αθώρο, αλλά να να γίνει αυτό πρέπει να σηματοδοτεί. Πρέπει να ενημερωθεί ό,τι με βάση τους στόχους της Μολώνια και σήμερα του Μπέρλεγκ, τα παιδιά της εργατικής τάξης μέσα από τον έλεγχο της μαθηλογικής εκπαίδευσης από το παλιό κεφάλαιο και την καταπόνηση των γνώσεων, της αποφάσεως ανάλογα με τις τρέχουσες ανάγκες του, θα γίνουν γρανάζια της μηχανής κερδών των καπιταλιστών. Το πρόβλημα της παιδείας δεν είναι μόνο πρόβλημα των μαθητών, σπουδαστών είναι πρώτα και κύρια πρόβλημα της εργατικής τάξης, δικό μας πρόβλημα και πρέπει η πάλη για παιδεία προς όφελος του λαού και του τόπου να αποκτά καθημερινά νέους μαχητές.

Μπροστά στην επίθεση που δεχόμαστε, μπροστά στην άρνηση της κυβέρνησης να προχωρήσει σε ικανοποίηση αιτημάτων που έχουμε προβάλει και απαιτούμε προώθησή τους, μπροστά στην διαόλωση των εργοδοτικών οργάνων και να υπογράμμιζουμε Σλίμωπου να ανταποκριθεί στις ανάγκες μας, η Εκτελεστική Γραμματεία που συνεδράσει την Παρασκευή 27 Μάρ, αποφάσισε σύμφωνα την πραγματοποίηση Πανελλαδικής Απεργίας κληρονομία για την Τετάρτη 28 Ιούνη.

Απεργία αντιμετώπισης της επίθεσης που δεχόμαστε.

Απεργία διεκδίκησης των αιτημάτων μας:

- Για πλήρη σταθερή εργασία
- Μέτρα προστασίας των ανέργων
- Μέτρα υγιεινής και ασφαλείας
- Σύνταξη στα 55
- Κατάργηση του 7ωρου 5νθήμερου, 35ωρου, με προοπτική 4ωρου, 5νθήμερου, 30ωρου
- Αναγνώριση και διανομή των υπέρ αγνώστων ενόμιμων

- Προσδιορισμό του συντελεστή στις οικοδομικές εργασίες σε 1-1,70
- Εφαρμογή της κλασικής Συλλογικής Σύμβασης

• Κατώτερο μεροκάματο 60 ευρώ, καλύτερη σύνταξη 960 ευρώ

• Αποκλειστικά δημόσια δωρεάν Παιδεία και Υγεία, κατάργηση της επιχειρηματικής φροντιστηρίας. Καλούμε όλα τα ΔΣ να μπου στην μάχη για την επιτυχία της απεργίας. Να δώσουν τον καλύτερο τους εαυτό ώστε η απεργία και οι συγκεντρώσεις σε όλη τη χώρα να έχουν τέτοια μαζικότητα και δυναμική που να ανοίγει ο δρόμος για κλιμάκωση και ένταση των αγώνων.

Η Εκτελεστική Γραμματεία καλεί όλα τα σωματεία να προχωρήσουν άμεσα σε συσκέψεις - συνεντεύσεις, σε περιόδους σε χώρους δουλειάς, να έρθουν με κάθε τρόπο σε επαφή με τους συνάδελφους, να τους ενημερώσουν ΓΙΑΤΙ απεργούν, να τους πείσουν για τη συμμετοχή τους στις αγώνες.

Για την καλύτερη προετοιμασία της απεργίας και την ενημέρωση ΔΣ και συνάδελφων, η Ομοσπονδία σε συνεργασία με τα σωματεία περριχόν θα πραγματοποιήσει περιφερειακές συσκέψεις:

- Στην Πρέβεζα 12-6-05, 10 π.μ. στο Εργατικό Κέντρο Πρέβεζας
- Στη Λάρισα 12-6-05, 9.30 π.μ. στο Εργατικό Κέντρο Λάρισας
- Στη Θεσσαλονίκη 12-6-05, 10 π.μ. στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης
- Στην Κρήτη 19-6-05, 11 π.μ. στο Εργατικό Κέντρο Ηρακλείου.

Συνάδελφοι,

Η Εκτελεστική Γραμματεία της Ομοσπονδίας σύμφωνα απόφαση να προσφέρει 1000 ευρώ στο ΚΚΕ προς τιμήν του ιστορικού ηγέτη του ΚΚΕ Χαρίλαο Φλωράκη, μέλους αγωνιστή του εθνικοσοσιαλιστικού μας αγώνα, που πάλεψε σε όλη του τη ζωή και στις πιο δύσκολες συνθήκες για δημοκρατία, ελευθερία, να τα δικά της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων και την απελευθέρωση από την καπιταλιστική βαρβαρότητα.

στις ανάγκες της εργατικής οικογένειας. Κατώτερο μεροκάματο 60 ευρώ, καλύτερη σύνταξη 960 ευρώ.

• Ουσιαστικά μέτρα υγιεινής και ασφαλείας στους χώρους δουλειάς.

• Σύνταξη στα 55, επαυαφορά των 4.050 ενόμιμων για κατοχύρωση συνταξοδότησης δικαιωμάτων, αναγνώριση και διανομή των υπέρ αγνώστων ενόμιμων, προσδιορισμό του συντελεστή στις οικοδομικές εργασίες σε 1-1,70.

• Πλήρη κατοχύρωση του 7ωρου - 5νθήμερου - 35ωρου.

- Αποκλειστικά δημόσια δωρεάν υγεία και παιδεία.
- Ίσα δικαιώματα για τους μετανάστες. Να κα-

ταρτηθούν οι διατάξεις που εμποδίζουν την μετανομιση και να αποποιοηθούν οι διαδικασίες της νομιμοποίησης, ούναμη διακρατικών συμφωνιών, ώστε ο χρόνος ασφαλείας τους στη χώρα μας να λαμβάνεται υπόψη στις χροές προέλευσής τους για διεμελίωση ασφαλιστικών, συνταξοδοτικών δικαιωμάτων και παροχών.

**29 ΙΟΥΝΗ
ΝΕΚΡΩΝΟΜΕ ΤΑ
ΓΙΑΠΙΑ
ΓΕΜΙΖΟΥΜΕ ΤΟΥΣ
ΔΡΟΜΟΥΣ
ΑΙΟΝΥΜΗ
ΤΗΝ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ
ΤΗΣ ΚΑΙΜΑΚΩΣΗΣ
ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΜΑΣ**

στα Νέα Λιόσια

- Μάλιστα. Ακούστε, συνάδελφοι! Τα προβλήματα που αναφέρονται ο καθένας ξεχωριστά δεν είναι οικονομικά και δεν αντιμετωπίζονται μεμονωμένα. Θα πρέπει να καταλάβουμε και να συνειδητοποιήσουμε ότι τα προβλήματα έχουν όπια που τα γεννούν, και σε αυτές τις αιτίες θα πρέπει να επικεντρώσουμε συλλογικά τη δράση μας μέχρι να τις εξαλειφούμε. Οι αιτίες αυτές δεν είναι άλλες από τη γενικευμένη επίθεση, εναντίον σε ό,τι είχε κατακτηθεί ως σήμερα. Στην προσπάθεια του κεφαλαίου και των πολιτικών εκφραστών του να κερδίσουν

όσα πιο πολλά μπορούν επιβάλλοντας έναν εργατικό μεσοάνα. Μόνο με αγωνιστική υποστήριξη γύρω από το συνδικάτο, ενότητα, αγώνα και αλληλεγγύη θα μπορούμε να ελιπίζουμε στην πρόσπιση των ως τώρα κερτήσεων, που έχουν να κάνουν με το δικαίωμα στην υγεία, στη στέγαση, στον ελεύθερο χρόνο, αλλά και στην απόσπιση νέων κατακτήσεων. Είναι ανάγκη σήμερα να αλλάξουν οι συσχετισμοί δύναμης τόσο σε συνδικαλιστικό όσο και σε πολιτικό επίπεδο. Για σε σε, συνάδελφοι, και ραντεβό στις 29 Ιούνη.

Περισσότερη απλήρωτη εργασία

Η Εκθεση Σέρκας (Οδηγία για την οργάνωση του χρόνου εργασίας), που ψηφίστηκε στις 11 Μάρ από τους σοσιαλδημοκράτες, τους φιλελευθέρους και το Λαϊκό Κόμμα στην Ευρωβουλή, συμπεριέλαβε στα άρθρα της και μία από τις κεντρικές αξιώσεις του ευρωνομισιακού κεφαλαίου. Νομοθέτησε το «οπάιμο» του χρόνου εργασίας σε «ενεργό» και «ανεργό» περίοδο και τη διαχείριση της «ανεργού» περιόδου από τους εργοδότες ως μη εργάσιμο -και άρα απλήρωτο- χρόνο. Στην εφαρμογή της, η Οδηγία θα συντελέσει στο να βαθύνει ακόμα περισσότερο η εκμετάλλευση των εργαζομένων. Αυξάνεται ο χρόνος της υπερεργασίας, το διάστημα δηλαδή κατά το οποίο ο εργάτης δουλεύει χωρίς να πληρώνεται, προκειμένου να παράγει κέρδος για τον εργοδότη του.

Βάσει του σχετικού άρθρου που συμπεριλήφθηκε στην Οδηγία, το διάστημα κατά το οποίο ο εργαζόμενος θα βρίσκεται στη δουλειά του χωρίς όμως να παράγει έργο, κατά την έννοια που περιγράφεται στη σύμβασή του, θα θεωρείται «μη ενεργός» περίοδος του χρόνου εργασίας. Κατά συνέπεια, ενώ θα είναι υποχρεωμένος είτε να βρίσκεται στο χώρο εργασίας, είτε σε αναμονή για εργασία, δε θα πληρώνεται παρά μόνο για το κομμάτι του χρόνου κατά το οποίο θα παράγει τις υπηρεσίες του, σύμφωνα με όσα προβλέπει η σύμβασή του.

Αν, για παράδειγμα, ένας εργοδότης ζητήσει από τον εργαζόμενο να παραμείνει στη δουλειά για 12 ώρες, τις 4 από τις οποίες δε θα παράγει άμεσα έργο, αλλά θα περιμένει μήπως

Το αίτημα για 35ωρο, 7ωρο, 5νθήμερο και τα λάβαρα του ΠΑΜΕ, του ταξικού πόλου στο συνδικαλιστικό κίνημα

χρειαστεί να προσφέρει τις υπηρεσίες του, ο εργοδότης δικαιούται να τον πληρώσει μόνο για τις 8 ώρες. Τις υπόλοιπες 4 ώρες, παρά το γεγονός ότι ήταν υποχρεωμένος να βρίσκεται στην αναμονή για εργασία, ο εργαζόμενος δε θα τις πληρώνεται.

Κατά τη σύζηση της Εκθέσης Σέρκας στην Ευρωβουλή, ΠΑΣΟΚ, ΝΔ και ΣΥΝ υπερψήφισαν το κομμάτι εκείνου του σχετικού άρθρου που εισάγει τους όρους «ενεργός» και «ανεργός» περίοδος του χρόνου εργασίας (ή «σημηνιαία») όπως περιγράφεται στο κείμενο της Οδηγίας). Νομομοίονισα δηλαδή με την ψήφισή τους τη διάκριση του χρόνου εργασίας, σύμφωνα με όσα απαιτούνται επιτακτικά το ευρωνομισιακό κεφάλαιο. Είναι υπόλοιγο απέναντι στους εργαζόμενους τις φιλομονοπωλιακές επιλογές τους. Οι ευρωβουλευτές του ΚΚΕ απέχσαν από την ψηφοφορία, αρνούμενοι να νομομοίονισα-

σουν οποιαδήποτε σύζηση γύρω από τη διάκριση του χρόνου εργασίας σε «ενεργό» και «ανεργό» περίοδο.

Πρέπει να σημειωθεί πως το σύνολο της Οδηγίας για την οργάνωση του χρόνου εργασίας αποτελεί μέρος της ολομέταπη επίθεσης που έχει εξαπολύσει το κεφάλαιο εναντίον στα δικαιώματα της εργατικής τάξης σε όλη την Ευρώπη. Οι εργοδότες ζήτηνε περισσότερη απλήρωτη εργασία για να αυξήσουν την κερδοφορία των επιχειρήσεών τους. Αν οι εργαζόμενοι και τα άλλα λαϊκά στρώματα δε βάλουν αποφασιστικά πλάτη για την ανατροπή της εξουσίας του κεφαλαίου και δεν απεγκλωβιστούν από τα κόμματα που στρίζουν και προωθούν τις στρατηγικές επιλογές του, δεν είναι μακριά η μέρα που η εξοντωτική ημερήσια εργασία θα αμβειβαται κυριολεκτικά με ένα ξεροκόμματο.

Περήφανος α λα γαλλικά!

Το προηγούμενο καλοκαίρι μου είπαν πως πρέπει να είμαι περήφανος ως Έλληνα, γιατί βγήκαμε πρώτοι στην μάπια. Πήραμε το κύπελλο και έπρεπε να βγούμε όλοι στους δρόμους περιβέβημενοι το εθνικό μας σύμβολο, οι βόρειοι κάτω από το Λευκό Πύργο και οι άλλοι κάτω από την Ακρόπολη και οι πιο άλλοι με τα κλάρια στα χωριά των νηπιτών, με τους σγκινημένους συμπατριώτες και την τριεστραχιμένη μάνα να κλαίει μπροστά στον λαχυσιασμένο ρεπόρτερ: «Πως αισθάνεστε; Το περήνανε;» και τα τέτοια... Και οι νεαροί με τα γαλανόλευκα πρόσωπα να τραγουδάνε «σκαήκοε το ... τιμηνόμ» ή κάπως έτσι. Και ώσπου να ηραχασούμε και μες και τα κλάρια, και οι γαλανόλευκοι νεανίες να μαζεύονται στα σπίτια τους, μου ξαναείπαν πως πρέπει να ξαναείμαι υπερήφανος ως Έλληνα γιατί η χώρα μου διοργάνωσε τους πιο ακριβοπληρωμένους Ολυμπιακούς Αγώνες, και τους ασφαλείς, μου είπαν.

Καινούρια στάδια, ποδηλατοδρόμια, παλάτια για τους αορβιρίστες, για τους μασκετιμπολιστές, τεχνητά ποτάμια για τους καπιλάτες, παιδι-

στρες κι από πάνω τους τα άγριυτα μάτια των ακοιμητων φρουρών. Στις θάλασσες καρδιά για παν ενδεχόμενον, στον αέρα αερόστατα, στις κόλμους κάμερες για να παρακολουθούν τα βήματα μου και φώτα. Πολλά φώτα και πυροτεχνήματα και μουσικές και τραγουδία και φωταγωγημένα σουβαλιτζήδικα και γυράδικα και η Αθήνα να χοροπηδάει και οι τουριστές να λένε χαμογελαστοί μπροστά στην τηλεόραση «βέρι νάι» και «βέρι γκούκ» και οι επίσημοι να κωμωδώνουν στα θεατρικά τους -τζάμπα βέβαια- και «περίοστε, κύριε υπονομή» και να οι υποκλίσεις και να τα χαμόγελα.

Υατερα όλα ηραχάσαν. Ξαναπίσασαμε την κομψότητα για την Ακρόπια, την Ανεργία, το Ασφαλιστικό, το Σκοπιάνο και τα ζμια. Που κάρφω να αισθάνεσαι υπερήφανος ως Έλληνα. Τα μαγαζιά να κλείνουν το ένα πίσω από το

άλλο, γιατί, λέει, οι υπερήφανοι Έλληνες δεν έχουν λεφτά, και οι φτωχοί να πληθύνουν στους δρόμους με τις κάμερες από ψηλά να τους παρακολουθούν και το τόζο του Στανιάτογκ Καλατραβιά μονάχο και έρημο να θυμάται τις δόξες του. Στις λάβες αγορές να ακριβαίνουν τα οπωροκηπευτικά, το ίδιο και οι χριστουγενναϊκές γαλοπούλες, και λίγο αργότερα τα θαλασσινά της Καθαρής Δευτέρας, η τιμή της λαγανας, ο σαρκοστινιστής χαλβάς, τα αμορσάρια του Πάσχα, άλλα με τις μπλε σφραγιδες και άλλα με τις πράσινες. Να με δίνουν κι από πάνω συμβόλες για το πώς θα ψήσουμε το αρνί, πώς θα πετύχουμε το άμνο κόκκινο χρώμα για τα πασχάλια αυγά, πώς θα αποψομίσουμε στομαχικές διαταραχές, τη χαλκωτερόλη να μην χυθεί στο κόκκινο, για να φτάσουμε σούσι και αβλαβείς στον επόμενο εθνικό θριαμβό. Στο θριαμ-

βο της Eurovision. Και ξανά οι γαλανόλευκοι στο δρόμο και οι εθνικοί μας ύμνοι στο πεζοδρόμιο, την εθνική Έλενα να σηατραρεί κάτω από τους ήχους της αγγλωφώνης νεοελληνικής γλώσσας, καλπάζοντας ως Θηλυκός Βουκεράφας, κατά την παρομοίωση του κυριού Ψωμιάδου.

Και να μου λένε πάλι πως πρέπει να είμαι υπερήφανος ως Έλληνα, την ίδια στιγμή που οι Γάλλοι συζητούν για άλλα. Ανταλλάσαν επιχειρήματα. Μίλουσαν για την Ευρώπη που μας απειλεί, για την Ευρώπη που φταίει στους καινούσιους θεούς, τους καινούσιους μύθους, τις καινούσιες λέξεις, για να σκεπάζει τις ολοκαίνουσιες δυστυχίες της. Την ίδια στιγμή, λοιπόν, που οι Γάλλοι αβρόδουν με δυσητική φωνή το «αί» τους στην ανενεργία, στην ακριβία, στη νέα φτώχεια, εμένα να μου λένε πως πρέπει να είμαι υπερήφανος ως Έλληνα γιατί είμαι πρώτος στην μάπια, πρώτος στα Ολυμπιακά πανηγύρια, πρώτος στα τραγουδιότικα λικνιστάμας ως άλλος Βουκεράφας, Ε, όχι! Δεν είμαι καθόλου υπερήφανος και θέλω μαζί με τους Γάλλους να φωνάζω κι εγώ ΟΧΙ!

KOLEGË EMIGRANTE EKONOMIK

SINDIKATA E NDËRTIMIT
TË ATHINË JU FTON TË
MERRNI PJËSË TË MËRKURIT
29 QËRSHOR NË GREVEN E
PËRÇJITËSHME
TË NIDODHESH NË OREN 10
PËRA DITE TEK SHESH
KANIGOS
TË GJITHË BASHKË GREKË
DHE EMIGRANTË TË JAPIM
PËRÇJIGJE SULMIT KUNDRA

PUNTORJE
TË FORCOJME
SINDIKATEN TONE
SULMI QË NA BEJNË
ËSHTË I PËRÇJITËSHMË
PËRÇJIGJE JONË DUHET
TË JETË E PËRÇJITËSHMË
LUTJOME PËR:
- PUNË TË QËNDRUSHME
- MBROJTJEN E TË PA
PUNËVE

- PAGES DITORE JO MË TË
ULËT SE 60 €
- MASA ESENCAJLE TË
SIGURIMIT NË VENDET E
PUNËS
- FALAS SHERBIMIN
SHËNDESTOR DHE ARSIMIN
- TË DREJTA TË
BARABARTA PËR
EMIGRANTËT
- ANULLIMIN E

VENDIMETE QË PENGOJNË
LEGALIZIMIN E
EMIGRANTEVE
- THËSHJTIMIN E
PROHESEVE TË LEGALIZIMIT
TË EMIGRANTEVE
NËNSHKRIMIN E
MARVESHJES SHITËTËRORE
QË KOHA E SIGURIMIT NGA
GREQË TË NJIHTË NGA
VENDE NGA KAN ARDHUR

EMIGRANTËT. PËR
THEMELIMIN E
SIGURACJONIT NË SE
DREJTES SE DHENIES SË
PENSIJONIT
29 QËRSHOR JEMI NË
GREVË
TË GJITHË TË
MBLIDHIMIT TEK SHESH
KANIGOS ORA 10 PËRA
DITE

«... Όταν αηλιάζει ο Μανολιάς»

Μπορεί τα ΜΜΕ να κάνουν την «τρίχα τριχιά», όπως λέει πάνσοφα ο Αλαμπέρ, να απευχαριστούν ολιμερική κι ολιγοτική, προκειμένου να πείσουν όλους μας γι' αυτά που θέλουν και επιθυμούν τα μεγάλα αφεντικά και τα συμφέροντα, μπορεί να σηκώνουν μπλοκ κουρνιά για το τιποτά. Συμβαίνουν όμως πράγματα που άλλες φορές τα περνανε στο μουλαχτά και άλλότε με οσφίνες. Εξαρτάται βέβαια από το ποιος βρίσκεται στην κυβέρνηση και ποιος στην αντιπολίτευση.

Είτε και πρόφαση εύρισκε να σηκώνεται μεγάλος τόπος με τις δηλώσεις του επίτιμου προέδρου της ΝΔ. Και δεν σηκώνει βέβαια δεύτερη κουβέντα, ότι ο κύριος Μητσοτάκης έθεσε θέμα αύξησης των ανωτέρων ορίων ηλικίας για συνταξιοδότηση και για το Δημόσιο κατά δύο χρόνια.

Πρέπει να επισημανθεί αυτό το «και για το Δημόσιο», γιατί στον ιδιωτικό τομέα ήδη τα 67 χρόνια είναι νομοθετημένα, όσο κι αν σήμερα το ΠΑΣΟΚ «θέλει να ξεχάσει», εμφανιζόμενο τόχα να αντιδρά σ' αυτή την παρέμβαση. Η αλήθεια είναι, ότι η σημερινή αξιωματική αντιπολίτευση πρώτη έδωσε το παραδείγμα.

Ο νόμος 3029 του 2002, που ψήφισε το ΠΑΣΟΚ τον Ιούλιο του 2002 όταν ήταν στην κυβέρνηση, στο άρθρο 3, παράγραφος 2α, αναφέρει: «Για κάθε έτος ή 300 ημέρες ασφαλισής πέραν των 35 ετών ή 10.500 ημερών ασφαλισής, που πραγματοποιούνται μετά το 65ο έτος της ηλικίας και μέχρι το 67ο, το ανωτέρω ποσοστό αυξάνεται σε 3%». Δεν πρωτεύει, λοιπόν, ο πρώην πρωθυπουργός. Το ΠΑΣΟΚ αντιγράφει. Ακόμα και το επιχειρήμα ότι δήθεν τα δύο επιπλέον χρόνια, θα είναι «θεθλονικά!» Και αυτό από το οπλοστάσιο του ΠΑΣΟΚ ει-

να, δανεισμένο.
Αυτό έλεγε αν πριβιερία χρονία οι Ρέππας. Συμπροσούλος και τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ, που στρίβαν το νόμο.

Όπως ακριβώς τότε (το 2002), το ΠΑΣΟΚ «έχτιζε» πάνω στους γνωστούς αντισφαλιστικούς νόμους της ΝΔ. Όπως, δηλαδή, συμπληρώνει τον 2084/92 της τότε κυβέρνησης Μητσοτάκη!...

Κράτα με να σε κρατά, είναι η ιστορία των δύο κομμάτων στο Α-σφαλιστικό. Και όχι μόνο οστό.

Μήπως όραγε διαφωνούν, επί της ουσίας, σήμερα για τον ΟΤΕ; Τι σημαίνει στα απλά ελληνικά η άποψη του πρώην Γραμματέα του ΠΑΣΟΚ, «στα θετικά η όραση της μονιμότητας», στον ΟΤΕ! «Να επεκταθεί και στον υπόλοιπο ευρύτερο δημόσιο τομέα!» «Να συζητήσουμε τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης!»

Υπάρχει μήπως καμιά διαφορά ανάμεσα στη θέση της ΝΔ για ιδιωτικά πανεπιστήμια και αυτό που λέει «μη κρατικά» το ΠΑΣΟΚ;

«Όσο, λοιπόν, πομπώδικο ή στα μουλαχτά και αν περνούν τα πράγματα από τα ΜΜΕ οι κυβερνώντες, - όσο κι αν μας στερούν τη γνώση,

- όσο εμπόδια κι ανρθώνω με την πολιτική τους στο παιδια μας, στα παιδια της εργατικής - λαϊκής οικογένειας, - όσο να μη μορφωνόμαστε,

Εμείς οι εργαζόμενοι πρέπει να διαμορφώσουμε τη δική μας άποψη για τις πολιτι-

κώς που κάθε φορά εφαρμόζουν η επαγγέλονται τα δύο μεγαλύτερα κόμματα, είτε από τη θέση της αντιπολίτευσης, είτε όταν έρχονται στην κυβέρνηση. Κι εδώ υπάρχει πλοίαση εμπειρία, που συνοψίζεται στο «άλλαξε ο Μανολιάς και φόρεσε τα ρούχα του αλλιώς».

Μιας και γίνεται αναφορά στη δηλώσεις του επίτιμου Προέδρου της ΝΔ, για αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, να επισημανώμε πως τα 15 τελευταία χρόνια έχουμε οερά από νομοθετικές αντισφαλιστικές παρεμβάσεις της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, που πελεκάνε στην κυριολεξία την Κοινωνική Ασφάλιση. Κι αν μετά αντιπολιτεύεται ο

έναν τον άλλο, είναι για το θεαθήναι.

Να μας έχουν χειραγωγούμενους. Να μην υπάρχουν αντιδράσεις η τουλάχιστον να είναι περιορισμένης εμβέλειας. Για τη διασφάλιση του συστήματός τους. Βέλος του πλουσιο πλουσιότερο και τον φτωχότερο, άνεργο, υποασφαλισμένο, ανασφάλιστο, αμόρφωτο. Να χρυσοπληρώνει για την Υγεία και την Παίδεια.

Χωρίς διασκόπηση, χωρίς εκκοίωση, χωρίς να μπορεί να αναπληρώσει την εργατική του δύναμη για την επόμενη μέρα, μιας και τα συμφέροντα της εργοδοσίας επιτάσσονται κι άλλα κέρδη, κατά συνέπεια μεγαλύτερα ωφάρια, απληρωτή υπερακρίση απασχόληση, ουσίωση της τιμής της εργατικής δύναμης. Δηλαδή στο μαδέρι μεν το τέλος! Αύτη πρόταση και ο πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτή την θάλα πραγματικότητα επιδιώκουν να κάνουν ακόμα θλιωτικότερη η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, μαζί με την ΕΕ και σ' αυτή την υπόθεση υπάρχουν οι σημαιοφόροι.

Σημαιοφόροι μιας αντιλήψης, βάσει ανταγωνιστικής πολιτικής. Μιας πολιτικής, που πρέπει να καταδικαστεί συνολικά από τους εργαζόμενους και σε αυτή τη βάση οι οικοδόμοι, οι εργαζόμενοι στα δομικά υλικά και τις κατασκευές, την Τετάρτη 29 του Ιουνίου, στην πανελλαδική απεργία, ε-πιβάλλεται:

- Να δώσουμε το μισό μας,
- Να δώσουμε τη δική μας δυναμική απάντηση,
- Να προβάλλουμε το δικό μας πλαίσιο αιτημάτων,
- Να απαιτήσουμε την κατονοποίηση των σύγχρονων αναγκών μας.

ΕΡΓΑΤΗ ΠΟΛΕΜΑ!

Συνάδελφε,
Μας λένε: για "ευελξία" στο χρόνο εργαζόμενοι, δηλαδή αντι για θωρα να δουλεύουμε ... 12ωρο!

Για "μειωση υπερωριών", δηλαδή επέκταση των υπερωριών που όμως δεν θα πληρώνονται ως υπερωρίες!

Για "διεγερση ωριαριου καταστημάτων", δηλαδή εξόντωση υπαλλήλων και μικροεσσιων, πλήρη παραδοχη της αγοράς στα πολιτακομιστια ως πολιτευτικές!

Για "είσοδο ιδιωτών σε ΑΕΙ και Υγεία", δηλαδή παιδεία για λίγους και εκλεκτούς, υγεία για έχοντες και κατεχόντες και όχι για τους εργατές, τις οικογένειές τους, τα πλατιά λαϊκά στρώματα!

Αυτό είναι μερικά από όσα μας προτείνουν.

Αυτά μας πρότενε το ΚΕΡΕ.
Είναι αυτά που λέει η πολιτική της ΝΔ αλλά και του ΠΑΣΟΚ.

Είναι "όλα αυτά που πρέπει να γίνουν - έτσι περιχρύνονται - για το καλό της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας" (ή) η οποία "ανταγωνιστικότητα" - μια ζωή την επικαλούνται - και τελευταία έχει καταβεί...

Την ίδια ουσία στημνή είναι λένε όσος μας λένε και μας προτείνουν, δεν μπαίνουν στο κόπο να μας πουν:

- Πως εξήγηται αυτή η χώρα να έχει χαμηλή ανταγωνιστικότητα και ταυτόχρονα να βιάζει τους πιο πλοιασιους εφοπλιστές, βιομηχάνους και καταθέτες στις τραπεζές της Ελβετίας;

- Πως γίνεται να μιλούν για μειωμένη ανταγωνιστικότητα, αλλά το 2004 οι εργασιακοί στο χρηματιστήριο να 'χουν κερδίσει κάθε μέρα 29 εκατομμύρια δραχμές ή 17 εκατομμύρια δραχμών το 2003 (αύξηση 70%);

- Πως γίνεται να 'χουν πρόβλημα ανταγωνιστικότητας αλλά οι βιομηχάνοι να εμφανίζουν καθαρά κέρδη 5,5 τρις. δραχμές (το χρονικό διάστημα 1990 μέχρι το 2003) και οι εφοπλιστές κέρδη 4 τρις. δραχμές (έως το 2004);

Αγνοητέ συνάδελφε, κανένα πρόβλημα δεν έχει η "ανταγωνιστικότητά τους".

Η καρποκωσία τους και η βουλιαμία τους έχει πρόβλημα. Είναι ακρόεστη. Δεν τους φτάνει τον βιομηχάνο, των μεγαλοκατασκευαστών - εργοδωτών, του κεφαλαίου ο ιδρύτας του εργατή. Θέλουν και το αίμα του!

Κι εδώ ακριβώς ταιριάζει το "...εργάτη πόλεμα" και μπροστά στην απεργία στις 29 του Ιουνίου που κήρυξε η ομοσπονδία α-ζίζει να ξαναεπισημανθεί!

ΠΑΣΟΚ: Σαν να ήταν κυβέρνηση

Η στρατηγική και η απολυτή συμφωνία του ΠΑΣΟΚ στα αντεργατικά μέτρα της κυβέρνησης με αμύλη αυτές τις μέρες την επιστημονική συμφωνία στον ΟΤΕ «φρονιζέει» από μακριά Άκμοα και ο φίλος τύπος του ΠΑΣΟΚ αναγκάστηκε να το αναγγείρει κρυφά λόγω βεβαία για «αντιεργατική στάση» και αμύχηνα. Επί της ουσίας καμία αντιεργατική στάση, καμία αμύχηνα δε διακατέχει την ηγεσία της ιδιωτικής αντιπολίτευσης. Άλλα για να μη χρωσθεί το ΠΑΣΟΚ το κορμός αυτής της διεκδίκησης που παρεχόταν στην κυβέρνηση εκ των υστέρων, και αφού διαπιστώναν ότι σημα νική μερίδα από εργαζόμενους οπαδούς μη φορούσαν τους ακομά και μελή τους εμφανιζόταντο από τη στάση της ηγεσίας του κομμάτος αυτή έσπευσε να θολώσει τα νερά.

Άλλωστε αυτή δεν είναι καινούρια αλλά είναι η παλιά τακτική του ΠΑΣΟΚ. Η «βουλειά» να γίνει, αρκεί να μη χρωσθεί το κομμάτι τις ευνοϊκές ή διγλωσσία ή διπροσωπία το «άλλα λεμε κι άλλα κάνουμε» έχουν αναχθεί σε επίσημη από την ηγεσία του και τα στελέχη του Ειδικότερα για την πορεία του ΟΤΕ και τις εξελίξεις σε αυτόν ο κοσμος έχει «αρκετά ράμια» για τη γούνα τους. «Δεν αξίζει εδώ να νενθυσίουμε το περιφημο συνθήμη στις αρχές της δεκαετίας του 90 ούτε μια μετοχή στους ιδιώτες» το οποίο επι κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ κατανόησε κούραει και φτασμα στην ιδιωτικοποίηση του κατά 65%. Ούτε χρειάζεται να ξανα σημειώσουμε ότι πριν λίγες εβδομάδες σε εργατολόγιο του ΠΑΣΟΚ «ρωτούσαν τα μέλη τους για τη μονιμότητα στο Δημοσιο».

Στα παραπάνω ερχεται να προστεθεί και η σημερινή γραμμή ΠΑΣΟΚ που ανυψείται στο εξής: «Ναι στις αναδιορθώσεις» «ναι στα μετριά» αλλά με κοινωνική συνείδηση και άλλη λεγμένη. «Δηλαδή ένα στρατηγικό με το μπου να την κυβέρνηση ενώ δίνουμε διαπιστεύεται στον ΣΕΒ και στην ΕΕ την ίδια στιγμή κλείνουμε και το μάτι στο ποπολό με «θελικτικές λεξείες. Οτι δηλαδή αυτά που γίνονται χρεία ζονται μεν αλλά ειμεις το ΠΑΣΟΚ θα τα καναμε αναδινα με αλληλεγγύη και συναισση! Μόνο που αυτή η αλληλεγγύη που επικαλούνται, καμία σχέση δεν έχει με την άλλη λεγμένη μετριά εργατών. Ο στόχος τους είναι η αλληλεγγύη» που πρέπει να δείξουν οι εργαζόμενοι στις επιδιώξεις του κεφαλαίου! Το ίδιο και η συνείδηση που προβάλλουν. Είναι επί της ουσίας, η επιδίωξη να μεταβούν οι εργαζόμενοι στους στοχούς και τις επιλογές της κυβέρνησης ταής που φοράς τους είναι και το ΠΑΣΟΚ.

Δεν υπαρκεί πλέον καμία αμφιβολία ότι το ΠΑΣΟΚ και από τη θέση της αντιπολίτευσης βαράει τον ίδιο χυάβι που είχε όταν ήταν και στην κυβέρνηση. Κασιές «ψηλές» νοτες που πετάει, σε πισοτα δεν αλλάζουν τη δικαιοματή και «συμφωνία». Το ΠΑΣΟΚ αποδεικνύεται επικίνδυνο για τα λαϊκά συμφέροντα όπως ακριβώς και η ΝΔ και από τη θέση της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Αναδεικνύεται περριπανά από τη ηγεσία του ΠΑΣΟΚ όπως και η ηγεσία της ΝΔ είναι στρατευμένες «ψηχ τε και σε ωματι» στην υπηρεσία της πλουτοκρατίας. Ως τέτοιοι και οι δύο πρέπει να αντιμετωπιστούν από τους εργαζόμενους ακομά και από τους απώλους οπαδούς και ψηφοφόρους τους

Το Σύνταγμα φέρσει τα καλά του για την Πρωτομαγιά. Φοιτήτες γι' αυτό το ΠΑΜΕ

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΜΕ

Με ορμή κόντρα στην αντεργατική επίθεση

Συνεδρίασε στις 7 Ιούνη η Πανελλαδική Συντονιστική Επιτροπή του ΠΑΜΕ και σχεδίασε τη δράση των ταξικών συνδικαλιστικών οργανώσεων για το επόμενο εξάμηνο.

Οι συνδικαλιστές απ' όλη την Ελλάδα μετέφεραν τα προβλήματα που βιώνουν οι εργαζόμενοι σε όλους τους κλάδους και επισήμαναν την ανάγκη να δυναμώσει ο συντονισμένος αγώνας όλων των εργαζόμενων κόντρα στα μέτρα και τις πολιτικές που εξελισσώνται στην εργατική τάξη.

Η πετυχημένη πανελλαδική απεργία στις 17 Μάρτη, η μαζική συγκέντρωση της Πρωτομαγιάς στο Σύνταγμα, αλλά και στις πόλεις της υπόλοιπης Ελλάδας, αποδεικνύει πως το ΠΑΜΕ πατάει γερά, δυναμώνει και συσπειρώνει όλο και περισσότερες δυνάμεις.

Κανείς δεν είναι ανυποψίαστος σήμερα. Όσο στενάζουν τα περιβάρια, τόσο θογκάνει οι εργαζόμενοι. Κρήνος του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος είναι να ξεμυριαστεί αυτός που συνυφώνεται γι' αυτή την κατάσταση και αυτούς που παραπλανούν το λαό.

Δυνατά, με καλύτερο σχεδιασμό, με περισσότερο ενθουσιασμό το συνδικάτο που συμμετέχουν στο ΠΑΜΕ παίρνουν πρωτοβουλίες για το

επόμενο εξάμηνο, έτσι ώστε να γίνεται ολοφάνερα στον εξοπλιστήριο τα νέα μέτρα που παίρνονται και ποια είναι η ουσία τους. Συντονίζουν τη δράση για να δυναμώσει η αλληλεγγύη και η ενότητα της εργατικής τάξης.

Στήριζουν και ενισχύουν τα συνδικάτα που καταβάνουν σε απεργίες (λογιστές, οικοδόμοι, εργαζόμενοι στους ΟΤΑ και άλλοι).

Αποκαλύπτουν το ρόλο που παίζουν οι συνδικαλιστικές δυνάμεις, της ΠΑΣΚΕ, της ΔΑΚΕ και της Αύτ. Παρέμβασής οι οποίες και στη ΓΣΕΕ και στην ΔΕΔΕΥ αφήνουν στο απυρόβλητο την ΕΕ, την κυβέρνηση, το κεφάλαιο, βοηθούν στην προώθηση και εφαρμογή όλων των αντεργατικών μέτρων και ταυτίζονται εξοπλιστήριο επίθεση στις δυνάμεις του ΠΑΜΕ. Άμεσα ξεκινάει δουλειά στο χώρο του εμπόριου, κόντρα στην απελευθέρωση του αρραβίου. Αναπτύσσονται αγώνες στους ξενοδοχο-υπαλλήλους.

Προετοιμάζεται η μάχη για τη νέα Εθνική Συλλογή Σύμβασης Εργασίας, για το συλλογητήριο στη ΔΕΕ, για το πανελλαδικό συλλογητήριο στην Αθήνα τον Οκτώβριο.

Το Σεπτέμβριο όλες οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ θα αναδείξουν τα προβλήματα της εκπαίδευσης. Οι φοιτητές, οι εκπαιδευτικοί, οι συνδικα-

στές, θα περιοδεύσουν στα εργοστάσια, στα γυμνάσια, στους τοπούς δουλειάς για να διεκδικήσουν όλοι οι εργαζόμενοι σχολεία και πανεπιστήμια, στα οποία θα έχουν πρόσβαση όλα τα παιδιά του λαού. Σχολεία και πανεπιστήμια τα οποία θα απελευθερώνουν και δεν θα φυλακίζουν τις ψυχές των παιδιών της εργατικής τάξης.

Πλούσια θα είναι και η δράση με τους μετανάστες αλλά και τα ταξικά συνδικάτα των βαλκανικών χωρών. Μέχρι το Δεκέμβριο τα ταξικά συνδικάτα θα εξαγγείλουν πολλούς νέους απεργιακούς αγώνες. Στόχος η δημιουργία επιτροπών αγώνα σε κλάδους και σε χώρους δουλειάς, η αλλαγή συσχετισμού δυνάμεων στις αρχαιρεσίες των σωματείων και η ενίσχυση των δυνάμεων του ΠΑΜΕ.

Ο Εμφυσησμός και η αδράνη δεν ταριάζουν στις δυνάμεις του Πανεργατικού Αγωνατικού Μετώπου. Υπάρχει πλούσια εμπειρία, υπάρχει επιστημονική των εργαζόμενων στο ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα. Είναι στοιχεία που μπορούν και πρέπει να αξιοποιηθούν. Το διεκδικητικό πλαίσιο του ΠΑΜΕ να φτάσει σε όλους τους εργάτες, στους νέους, στις γυναίκες, στους μετανάστες, έτσι ώστε δυναμικά, μαχητικά και αποτελεσματικά να απαντήσουν στην αντιλαϊκή πολιτική.

Θερινή καταγίδα «διαρθρωτικών αλλαγών»

Μέσα στο καλοκαίρι η κυβέρνηση σχεδιάζει να «τελειώσει» με τις αντεργατικές διαρθρωτικές αλλαγές

Μέσα στο καλοκαίρι σχεδιάζει να «τελειώσει» με τις «διαρθρωτικές αλλαγές» η κυβέρνηση, επιταχύνοντας τους ρυθμούς της αντίτακτης καταγίδας και ανιόντρωτα ταυτόχρονα ένα - ένα και όλα μαζί τα «μέγαρα».

Μετά τη συμφωνία - αιχμός στον ΟΤΕ, η κυβέρνηση έχει δρομολογήσει αντεργατικές λύσεις στο Ασφαλιστικό των τραπέζων, τη «διευθέτηση» του χρόνου εργασίας, την απελευθέρωση του ωφαιόρου των εμπορικών καταστημάτων, το ξεπούλημα της «Ολυμπιακής», καθώς και νέα γενιά αποκρατικοποιήσεων που θα πραγματοποιηθεί, προκειμένου να «εξυγιανθούν» οι ΔΕΚΟ πριν εκχωρηθούν σε «στρατηγικής επενδύσεις».

Με ειλημένες τις αποφάσεις, στις καθημερινές σχεδόν συσκέψεις του

πρωθυπουργού με το οικονομικό επιτελείο, όλα πλέον κινούνται σε επίπεδο μεθοδολογίας και επικοινωνιακού πλαισίου, ώστε να αποφευχθούν ανεπιθύμητες «δυομηκείς αντιδράσεις» των εργαζομένων. Η κυβέρνηση, παρά τους περί του επιτιθέτου ισχυρισμούς, υπολογίζει πάρα πολύ το «πολιτικό κόστος», και πάντως, σε καμία περίπτωση, δε θέλει να δημιουργήσει ένα «νεοφιλελεύθερης λαίλαπας», που σφάινει τις κατακτήσεις και τα δικαιώματα των εργαζομένων, γεγονός που θα μπορούσε να προκαλέσει ευρύτερες συσπειρώσεις και αντισηκώσεις στην πολιτική.

Αυτός είναι ο λόγος που αποφεύγει την «προαναγγελία» και «πολιδαίωση» των συγκεντρωμένων μέτρων και «λύσεων» που προωθεί. Από αυτή τη άποψη, εκτιμά ότι η συμφωνία στον ΟΤΕ ξε-

φύγει από τα στενά πλαίσια του Οργανισμού και αποκτά πολύ μεγαλύτερη σημασία, καθώς βόηθησε την κυβέρνηση να δείξει ότι υλοποιεί «διαρθρωτικές αλλαγές με συναίσθημα».

Το Μέγαρο Μαξίμου υπολογίζει πολύ στη συναι-

νεση και πολιτική στήριξη της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ στις προωθούμενες νεοφιλελεύθερες «τομές και ριζικές» και σαχίζι με κάθε τρόπο να περιφρουρήσει το κλίμα συναινετικής που έχει κατακτήσει, αποφεύγοντας ακόμα και τις φραστικές αντιπα-

λο στη συνάντηση του προέδρου του ΠΑΣΟΚ, είτε με νόημα ο Θ. Ρουσόπουλος.

Η κυβέρνηση ριχνει ιδιαίτερο βάρος στην ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, καθώς εκτιμά ότι είναι αποφασιστικής σημασίας «διαρθρωτική αλλαγή», για να επιτευχθεί «η μείωση του εργατικού κόστους» και άρα η «ανταγωνιστικότητα» και η ευμερσία των υπερκερδών του κεφαλαίου. Τη βούληση της κυβέρνησης εξέφρασε με σαφήνεια ο υπουργός Οικονομίας, Γ. Αλογοσκούφης, δηλώνοντας ευθέως ότι «υπάρχει ανάγκη για άμεσες αλλαγές στο εργασιακό και ορισμένες αλλαγές στην αγορά εργασίας θα γίνουν μέσα στο καλοκαίρι». Διευκρινισε, μάλιστα, για όποιον δεν κατάλαβε ότι «οι αλλαγές θα επιτεθούν στους εργαζόμενους να εργαζόμναι με περισσότερη ευελιξία»(!).

Τέσσερα χρόνια αργότερα στη σύνταξη

Στα 63,2 χρόνια κατά μέσο όρο βγαίνουν στη σύνταξη οι Έλληνες εργαζόμενοι, από τα 59,4 χρόνια που έβγαιναν το 2001, σύμφωνα με έρευνα της «Γιουρστάτ»

Ραδιόα αύξηση της μέσης ηλικίας συνταξιοδότησης για τους εργαζόμενους στη χώρα μας διαπιστώνει έρευνα της «Γιουρστάτ». Σύμφωνα με αυτήν, ο μέσος όρος ηλικίας συνταξιοδότησης των Ελλήνων αυξήθηκε σχεδόν κατά τέσσερα (4) χρόνια, ως αποτέλεσμα των αντισφαλιστικών ρυθμίσεων που επιβλήθηκαν την τελευταία δεκαετία. Ετσι ενώ το 2001, ο μέσος όρος ηλικίας συνταξιοδότησης στη χώρα μας ήταν τα 59,4 χρόνια, δύο μόλις χρόνια μετά, δηλαδή το 2003, ο μέσος όρος ηλικίας συνταξιοδότησης ήταν τα 63,2 χρόνια.

Από την ίδια έρευνα προκύπτει ότι οι Έλληνες εργαζόμενοι συνταξιοδοτούνται πολύ αργότερα από τον μέσο όρο συνταξιοδότησης των εργαζομένων στις 25 χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο οποίος το 2003 ήταν τα 61 χρόνια. Μάλιστα κατατάσσονται στην τρίτη χειρότερη θέση, μετά τους εργαζόμενους της Ισπανίας που γίνονται σε σύνταξη στα 64,4 χρόνια και τους εργαζόμενους της Λιθουανίας που εξέρχονται της εργασίας τους στα 63,3 χρόνια. Με δυο λόγια, η χώρα μας κατέχει το «χρόνιο μεγαλύτερο» στην παράταση του εργασιακού βίου. Οι Έλληνες εργαζόμενοι φεύγουν πολύ αργότερα για σύνταξη από τη συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων της υπόλοιπης Ευρώπης των «25». Ενδεικτικά α-

ναφέρουμε ότι ο μέσος όρος ηλικίας συνταξιοδότησης το 2003 στην Ιταλία ήταν τα 61 χρόνια, στο Βέλγιο τα 58,7 χρόνια, στη Γερμανία τα 61,6 χρόνια, στη Γαλλία τα 59,6 χρόνια. (Αναλυτικά βλέπε Πίνακα).

Τα παραπάνω καταρτίστηκαν σαν χρονοπύργο το μύθο που πλασάρουν χρόνια τώρα, στη χώρα μας, για τους προνομιούχους Έλληνες εργαζόμενους, ότι διθνε βγαίνουν στη σύνταξη πάνω στον άνθρα της ηλικίας τους...

Το αντίθετο ισχύει αφού τα στοιχεία της «Γιουρστάτ» αποδεικνύουν τη δραματική επίδειψη της θέσης των Ελλήνων εργαζομένων, μετά την εφαρμογή των αντισφαλιστικών μέτρων της τελευταίας δεκαετίας. Εκείνων δηλαδή των νόμων της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, με τους οποίους - μεταξύ άλλων - αυξήθηκαν τα γενικά όρια ηλικίας συνταξιοδότησης στα 65 ακόμα και στα 67 χρόνια. Περιορίστηκαν οι αναπληρωτικές συντάξεις, χειρότερωσαν οι αποπρωθείσες για «πρωτό» - μειωμένη σύνταξη σε ορισμένες κατηγορίες εργαζομένων.

Ετσι μέσα από την «οριάνση» τον αντισφαλιστικών νόμων, οδηγήθηκαν στο σημείο ο πραγματικός χρόνος συνταξιοδότησης των εργαζομένων να πλησιάζει σχεδόν τα ανώτερα ηλικιακά όρια των 65 χρόνων. Να δουλεύουμε δηλαδή μέχρι τελικής πτώσης, μέχρι το έχοστο

σημείο των αντοχών μας.

Οι εξελίξεις αυτές καταρτίστηκαν ακόμα ένα μύθο: Οτι διθνε τα αντισφαλιστικά μέτρα που εφαρμόστηκαν στις αρχές της δεκαετίας του '90 και αργότερα, μέχρι τον αντισφαλιστικό νόμο 3029 του ΠΑΣΟΚ, το 2001, θα «έλυαν» το Ασφαλιστικό, θα «εξάων» την Κοινωνική Ασφάλιση. Παρά τη δραματική αύξηση της ηλικίας για την οποία οι εργαζόμενοι βγαίνουν στη σύνταξη, παρά την κατακρηνη μείωση των συντάξεων, πόλι, σύμφωνα με τους «ωτήρες», το Ασφαλιστικό αντιμετώπιζε πρόβλημα, γι' αυτό απαιτούνται και νέα μέτρα.

Επιβεβαιώνεται, λοιπόν, ότι η «επιλυση» του Ασφαλιστικού δεν υπάρχει στην κατεύθυνση που δειχνούν οι οριάνση «ωτήρες» του. Το μόνο που επιφέρουν οι «λύσεις» αυτές είναι η χειροτέρευση της θέσης των εργαζομένων, η περικοπή και αφαιρέση ασφαλιστικών δικαιωμάτων. Γιατί, τελικά, το μεγάλο κεφάλαιο και τις κυβερνήσεις του καθόλου δεν ενδιαφέρει η «ευριστία» της Κοινωνικής Ασφάλισης και οι «λύσεις» τον προβληματίζουν. Για το μόνο που ενδιαφέρονται - και αυτο επιδιώκουν - και στο σημείο είναι που ανόιναν μέσω της ΟΚΕ, είναι να λεηλατήσουν ακόμα μια φορά την Κοινωνική Ασφάλιση, να φορτώσουν και νέα βάρη στους εργαζόμενους.

ΜΕΣΟΣ ΟΡΟΣ ΗΛΙΚΙΑΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗΣ

	2001	2002	2003
ΕΕ (25 χώρες)	59,9	60,4	61
ΕΕ (15 χώρες)	60,3	60,8	61,4
Ευρωζώνη (12 χώρες)	59,9	60,4	61
Ισπανία	62,8	62,4	64,4
Λιθουανία	58,9	-	63,3
Ελλάδα	59,4	61,8	63,2
Σουηδία	61,7	63,2	63,1
Κύπρος	62,3	61,4	62,7
Δανία	61,6	60,9	62,1
Πορτογαλία	61,9	63	62,1
Ουγγαρία	57,6	59,2	61,6
Γερμανία	60,6	60,7	61,6
Ισπανία	60,4	61,5	61,4
Ιταλία	59,8	59,9	61
Εσθονία	61,1	61,6	60,8
Ολλανδία	60,9	62,2	60,4
Λετονία	62,4	-	60,3
Φινλανδία	61,4	60,5	60,3
Τσεχία	58,9	60,2	60
Γαλλία	58,1	58,8	59,6
Μάλτα	57,6	58,2	58,8
Αυστρία	59,2	59,3	58,8
Βέλγιο	56,8	58,5	58,7
Πολωνία	56,6	56,9	58
Ελβετία	57,5	57,5	57,8
Σλοβενία	-	56,6	56,2

ΤΑΞΙΚΑ - ΣΤΑΘΕΡΑ

στο δρόμο της Εργατικής Πρωτομαγιάς

ΑΝΥΠΑΚΟΥΑ

Αριστερά και δεξιά, η πλατεία Συντάγματος κατά την πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση του ΠΑΜΕ. Επάνω, ένα τμήμα της πορείας της Πρωτομαγιάς και συγκεκριμένα αυτό από την αμερικανική προεξίτιση ως το Κλάτον

Διο φορές πιο δύσκολο από κάθε άλλη παρόμοια της μάχη που δόθηκε από το ταξικό, συνδικαλιστικό κίνημα, για την επιτυχία της πρωτομαγιάτικης απεργίας. Η έκβαση της ήταν επιτυχής, νικηφόρα. Χιλιάδες εργάτες και υπάλληλοι τίμησαν την Εργατική Πρωτομαγιά απεργώντας - διαδηλώνοντας. Και το 'καναν με πλήρη συνείδηση, πώς ήταν μέρα απεργίας, ριχνώντας στο κενό τις προσπάθειες υπονόμευσής του που ξεδιπλώθηκαν το προηγούμενο διάστημα από κυβέρνηση, εργοδοσία και συμ-

βιασμένες συνδικαλιστικές ηγεσίες.

Μέρες πριν, οι ταξικές δυνάμεις, οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ, έδιναν τη μάχη της προετοιμασίας της απεργίας, εργάτη τον εργάτη, εργοτάξιο το εργοτάξιο, γιαπί το γιαπί, καθώς και σε κάθε χώρο δουλειάς.

Ανήμερα την Πρωτομαγιά απ' τα χαράματα ακόμη, έδιναν τη μάχη της περιφρούρησης της απεργίας, βρισκοντας σε πολλές περιπτώσεις απέναντί τους, εκτός απ' αυτούς που τόχα δεν «νυγόριζαν», αυτούς που «μπερδούτκαν», αν είναι αργία ή απεργία, τη συγγήν εργοδοσία, α-

περγοσαστικούς μηχανισμούς με πρωτεργάτες ακόμη και «συνδικαλιστές» προκειμένου στην ΠΑΣΚΕ και τη ΔΑΚΕ, απεργοσάστες και οι ίδιοι, έως και ασφαλίτες που παράσταντο τους εργαζομένους που θέλαν να δουλέψουν!

Ήταν μια δύσκολη μάχη. Μια μάχη όμως που κερδήθηκε. Μια μάχη που αποδεικνύει περλίτρα τον ανατινι κατάστατο ρόλο που παίζουν οι συννευσις ταξικές δυνάμεις μέσα στο εργατικό κίνημα, δικαιώνοντας τις άοκνες προσπάθειές τους με όρους ταξικής πάλης για υπεράσπιση των εργατικών συμφερόντων.

Αυτές τους τις προσπάθειες αναγνωρίζουν χιλιάδες εργάτες και υπάλληλοι και σ' αυτές σφεύγεται η ανταπόκρισή τους στο κάλεσμα για συμμετοχή στην απεργία και στις διαδηλώσεις. Η επιτυχία λοιπόν της μάχης της πρωτομαγιάτικης απεργίας αποτελεί πολύτιμη παρακαταθήκη για το μέλλον. Παρά τις αδυναμίες - απουσιές που είχαμε -και είχαμε αρκετές- ως κλάδος. Παρά τη λειψή συμμετοχή των συναδέλφων μεταναστών που γνωρίζουν πιο άγρια εκμετάλλευση.

Η επιτυχία της μάχης της πρωτομαγιάτικης απεργίας μπορεί και

πρέπει να αξιοποιηθεί ως αφετηρία για νέους, πιο δυναμικούς αγώνες, για ένταση της ταξικής πάλης, τέτοια που να αντιστοιχεί στην επίθεση που δέχονται η εργατική τάξη της χώρας και τα φτωχά λαϊκά στρώματα, απ' την ασκούμενη κυβερνητική πολιτική.

Τα διδάγματα που απορρέουν απ' αυτήν τη μάχη και οι εμπειρίες που αποκτήθηκαν απ' τη διεξαγωγή της μέσα κι έξω απ' τους χώρους δουλειάς, μπορούν να αποτελέσουν την κινητήρια δύναμη στην ακόμα πιο επίμονη προσπάθεια για άρνηση συνειδητώσεων, ώστε πολλοί περι-

σότεροι εργατοϋπάλληλοι να πλαισιώσουν και να δυναμώσουν τον ταξικό πόλο του συνδικαλιστικού κινήματος, το ΠΑΜΕ και τους ταξικούς αγώνες του κόντρα στο μεγάλο κεφάλαιο. Ωστε ακόμα περισσότερο εργάτες, σε μια πορεία ολόκληρη η εργατική τάξη της χώρας μας, να κατανοήσουν το ρόλο που παίζουν οι συμβιβασμένες συνδικαλιστικές ηγεσίες και να τις απομωνώσουν, εξασφαλίζοντας την ταξική ενότητα του συνδικαλιστικού κινήματος.

Κιά νάεται στα προπάθια θα ολοκληρωθεί στο βωμό που η εργα-

τική τάξη θα απεγκλωβίζεται μαζικά από κόμματα και παρατάξεις που όχι μόνο δεν εξυπηρετούν τα εργατικά, ταξικά συμφέροντα, αλλά είναι εξ ορισμού εχθρικά προς τα συμφέροντα των εργατών και υπαλλήλων και που μόνο η συντριβή τους μπορεί να ανοίξει το δρόμο για την ικανοποίηση των εργατικών - λαϊκών συμφερόντων. Και μπορεί να πει κανείς πως από αυτόν τον προορισμό απέχουμε ακόμα. Με την πρωτομαγιάτικη απεργία έγινε ένα σημαντικό βήμα προς την κατεύθυνση του. Φάνηκε ότι ο βηματισμός μπορεί να επιταχυνθεί, ότι κι

Το τραγούδι του ΠΑΜΕ

Στην απεργιακή συγκέντρωση της Πρωτομαγιάς πρωτοπαρουσιάστηκε το τραγούδι του ΠΑΜΕ. Τους στίχους του τραγουδιού έγραψε ο αξιωματικός συνάδελφος Γιάννης Πετεινάκης, που «έφυγε» πρόσφατα και πρόωρα απ' τη ζωή. Η μουσική σύνθεση του Γρηγόρη Λαμπρινιάδη. Το τραγούδι ηχογραφήθηκε με ορχήστρα 25 ατόμων και χωρόδισκο 35 χωρών.

Οι στίχοι του τραγουδιού:

ΤΟ ΠΑΜΕ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΗ
 Ξεσηκωθείτε, Εργάτες!
 Μπροστά να προχωρήσετε!
 Και δώστε όλοι τα χέρια
 Τ' όδικο να νικήσετε!

Δεν ταιριάζει στον Εργάτη
 Να 'ναι, ο υποταγμένος!
 Ο αγώνας τού ταιριάζει
 στον αγώνα, ενωμένους!

Μπείτε, στις γραμμές του ΠΑΜΕ!
 Μπείτε, στην Πρωτομαγιά!
 Με το ΠΑΜΕ οδηγό σας!
 Για να γράψετε Ιστορία!

Εργάτες όταν σμίξετε
 και όλοι σας, ενωθείτε
 Ανίκητοι, θα γίνετε.
 Στο δρόμο αν κατεβείτε!

Δεν υπάρχει άλλος δρόμος
 από τις γραμμές του ΠΑΜΕ.
 Όλοι οι εργάτες τρέξτε,
 Όλοι μας, πρέπει να πάμε!

Μπείτε, στις γραμμές του ΠΑΜΕ!
 Γίνετε Πρωτομαγιά!
 Οι εργάτριες και εργάτες
 Για να γράψετε, Ιστορία!

4/7/03

Η Βασίλισσα Σοφία «κόκκινο ποτάμι» προς την αμερικανική απεργία

άλλες μάχες μπορούν να κερδηθούν κι ο δικός μας κλάδος έχει να δώσει μια ακόμα άμεση μάχη, αυτή στις 29 του Ιούνη. Τη μάχη της πανελλαδικής απεργίας. Μια μάχη που δίνουμε, για να απαντήσουμε αποφασιστικά στην κυβερνητική, αντιλαϊκή πολιτική, για να υπερασπιστούμε τα δικαιώματά μας, για να επιβάλουμε το δικό μας δικαίωμα.

Και αυτήν τη μάχη πρέπει να την κερδίσουμε. Και θα την κερδίσουμε αν γίνει υπόθεση του καθενός μας. ΣΕΥΝΑΓΕΡΜΟΣ, λοιπόν, στις δυνατότητες μας.

ΠΡΟΣΧΕΔΙΟ ΤΟ ΝΙΟΝΙΟΥ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

Μακριά από τις πραγματικές ανάγκες

Άγνοσι παντελώς τους ήδη υπάρχοντες. Θα είναι ανεφάρμοστο όπως και ο προηγούμενος νόμος 2910/01

Μετά από πολλές συσκέψεις και εξαγγελίες ότι η κυβέρνηση της ΝΔ θα έλυνε τα προβλήματα των μεταναστών που βρίσκονται αυτή τη στιγμή στη χώρα μας και πλησιάζουν τα δύο εκατομμύρια, κυκλοφόρησε το νέο προσχέδιο νόμου, που όχι μόνο δεν οδηγεί σε λύση των πολλών προβλημάτων, αλλά κινείται στην πεσσιμημένη της προηγούμενης κυβέρνησης της ΠΑΣΟΚ. Δηλαδή ασχολείται με τους «νέους μεταναστές που θα έρθουν» και αγνοεί εντελώς τους μεταναστές που ζουν σήμερα στην Ελλάδα. Τα ίδια περίπου πρόβλεπε (προβλέπει) και ο ν. 2910/01 του ΠΑΣΟΚ για τους νέους μεταναστές που θα έρχονταν στην Ελλάδα.

Όπως είναι γνωστό κανένας εργοδότης, ποτέ μέχρι σήμερα δεν ζήτησε την είσοδο νέων μεταναστών σύμφωνα με το ν. 2910/01, γιατί απλά έβρισκε και βρισκει ό,σο μεταναστές θέλει στην ντόπια αγορά και μάλιστα με μισθία εργασία. Αντίθετα οξύνει το πρόβλημά τους, όπως:

- Τις επιχειρήσεις - «σκούπα»
 - Την οικογενειακή ανασύνταξη
 - Τη μόνιμη ομιλία, αφού με τις Προσωρινές Άδειες, για κανένα λόγο - δεν μπορούν να βγουν και να επανέλθουν στη χώρα
 - Τον αυταρχισμό της επίσημης πολιτείας, με τις παράνομες συλλήψεις και τις απελαώσεις
 - Την κατάργηση της αυτεπάγγελτης αναστολής απελάσεως για ανθρωπιστικούς λόγους
 - Τις απελαώσεις, όταν στα χρόνια της διαμονής τους αναπτύσσουν μη άρστη συνδικαλιστική και πολιτική δραστηριότητα
 - Το ηλεκτρονικό αρχείο και μάλιστα ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων (φιλοσοφικές, θρησκευτικές, πολιτικές, συνδικαλιστικές απόψεις και δραστηριότητες)
 - Την διαίτησή και την αύξηση των παραβόλων νομιμοποίησης, από την κατάργησή, αφού ως εργαζόμενοι αυτής της χώρας καταβάλλουν φόρους κάνοντας την Ελλάδα μοναδική στην καταλήστευση των μεταναστών.
- Επιβεβαιώνεται ότι η κυβέρνηση, παρ' όλες τις αρχικές διακηρύξεις της, δεν έχει την πολιτική βούληση να επιλύσει το μεταναστικό πρόβλημα στη χώρα. Επί τη μάχη σήμερα δεν κατάθεσε στη Βουλή σχέδιο νόμου, λόγω των αντιδράσεων για το περιεχόμενό του. Ενδεικτικά σημειώνουμε:
- Εξοκολλούει να υπάρχει το

Στην απεργιακή συγκέντρωση στο Σύνταγμα και στην πορεία συνάδελφοι μετανάστες και πολιτικοί πρόσφυγες

πρόβλημα της υπερεκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης των μεταναστών, αφού η παράνομη παρουσία τους ευνοεί τους εργοδότες, που αξιοποιούν τη μισθία εργασία, δηλαδή την πλήρωση των μεταναστών έξω από τις συλλογικές συμβάσεις και χωρίς έντομα.

- Οι διακηρύξεις περί ισότητας ημεσάτων και μεταναστών παρόμοιων χωρίς αντικρισμό.
- Όχι μόνο δεν επιλύει τα προβλήματα αλλά η παραμονή τους εξαρτάται άμεσα από τις εκάστοτε κυβερνήσεις και τις πολιτικές τους.
- Στη θέσπιση των διαφόρων Επιτροπών βασικά συμμετέ-

χουν κρατικοί παράγοντες, με ελάχιστη ή μηδενική εκπροσώπηση των εργαζομένων και ιδιαίτερα των πρωτοβαθμίων συλλεμάτων.

- Καθιερώθηκαν απαράδεκτα κριτήρια χορήγησης των αδειών διαμονής και εργασίας και ιδίως για την απόκτηση της «ιδιότητας του επί μακρού διαμεινοντός».

Ετσι το μοναδικό θετικό της συνέντευξης των διαδικασιών έκδοσης άδειας εργασίας και διαμονής, είναι φανερόμενο γιατί εξυμνείται και γίνεται στο πλαίσιο της παραρτην αντιδραστικοποίησης του νομοθετικού πλαισίου, σύμφωνα με τις επιταγές της Ευρωπαϊκής Ένω-

σης που απορρέουν από τη Σύνοδο Κορυφής του Τσίππερε και στη συνέχεια της προεδρίας της Ισπανίας (Σεβίλη), της Ιταλίας και ποσφραστ στο Πρόγραμμα της Χάγης (που ολοκλήρωσε τις κατευνθώσεις), που αντιδραστικοποίησαν ο-κούν περισσότερο τις κατευνθώσεις για τους μεταναστές, με στόχο τη μεταρροπή της ΕΕ σε φούροριο.

Με βάση τα προηγούμενα και τις πραγματικές ανάγκες των μεταναστών, για τα κεντρικά ζητήματα της πολιτικής μεταναστεύσεως, μπορούμε να απαιτήσουμε αυτά που απαιτεί η Δημοκρατική Συμπεριφορά και το τακτικό συνδικαλιστικό κίνημα, όπως:

- Να νομιμοποιηθούν όλοι οι μετανάστες που βρίσκονται σήμερα στην Ελλάδα, χωρίς προϋποθέσεις.
- Η σύμβαση εργασίας και τα έντομα αποτελούν δικαίωμα των μεταναστών και ταυτόχρονα υποχρέωση των εργοδότην. Πρέπει να εφαρμόζονται οι νόμοι να είναι τιμωρούνται αυστηρά οι παραβάτες.
- Η σύμβαση εργασίας και τα έντομα σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να αποτελούν προϋπόθεση για την ανανέωση της άδειας διαμονής και εργασίας.
- Η χρονική διάρκεια της άδειας διαμονής να είναι αρχικά δύο χρόνια, η πρώτη ανανέωση τρία χρόνια και στη συνέχεια η άδεια να είναι αόριστη διάρκειας.
- Να νομιμοποιηθούν οι μεταναστές τρίτης ηλικίας που φιλοξενούνται από τα παιδιά τους, χωρίς όρους και προϋποθέσεις.
- Να καταργηθούν τα παράβολα για τη χορήγηση και την ανανέωση των αδειών.
- Να απλοποιηθούν οι διαδικασίες χορήγησης και ανανέωσης των αδειών διαμονής, καθώς και επανώθησης οικογενειών.
- Να υποστηθούν πολυάριθμα κέντρα πληροφόρησης και υποστήριξης της Νομαρχίας και του μεγάλου Δήμου, ώστε επιτελούν να σταματήσει η παραλληλοποίηση και η λίστα-κλι οικονομική εκμετάλλευση από τα διάφορα παράκλινα.
- Να αυξηθεί το προσωπικό των Υπηρεσιών που ασχολούνται με τους μεταναστές και τους πρόσφυγες και να γίνεται σταθερή και συστηματική επιμόρφωση τους.
- Οι απώθητες άδουλο πρόσφυγες, να μην απελαύνονται χωρίς να ερευνηθούν οι λόγοι που ανέκριναν τον απώθητο να εγκαταλείπει την πατρίδα του, σύμφωνα με τη σύμβαση της Γενεύης. Να χορηγείται άμεσα άδουλο ο απώθητο που κινδυνεύει η ζωή του σε περιπτώσεις απελάσεως στη χώρα προέλευσής τους.
- Το γράμμα και το πνεύμα ενός νέου νόμου που θα φιλοδοξεί να επιλύσει τα προβλήματα των μεταναστών, πρέπει να είναι τέτοιο, ώστε με συνεργασία των αρμοδίων υπηρεσιών με τους φορείς των Ελληνικών εργαζομένων και των μεταναστών, να επιλυθούν τα προβλήματα που θα εμφανίζονται. Επιπλέον αυτές οι πολιτικές πρέπει να είναι τέτοιες που να αντιμετωπίζουν φαινόμενα ρατσισμού και ξενοφοβίας.

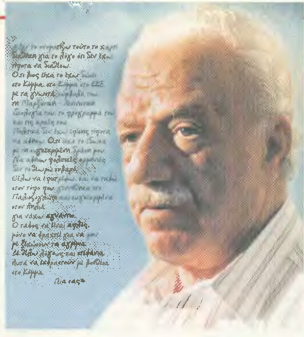
ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΦΛΩΡΑΚΗΣ

Φάρος στην πάλη του λαού

Την Κυριακή 22 Μάρτ, της 6 το απόγευμα άρχισε την τελευταία του πνιθ, στο σπίτι του στο Χαλάνδρι, ο επίτιμος Πρόεδρος της ΚΚΕ Χαρίλαος Φλωρακίης, από καρδιακή ανακοπή.

Η είδηση του θανάτου του κομμουνιστή λαϊκού ηγέτη, προκάλεσε βαθιά συγκίνηση, που ξεπέρασε το πανελήθιο.

Το Συνδικάτο μας έστειλε το παρακάτω συλλυπητήριο στην ΚΕ του ΚΚΕ:

«Εκφράζουμε το βαθύ μας πόνο για την απώλεια του κομμουνιστή - λαϊκού ηγέτη Χαρίλαου Φλωρακίη. Του Ανθρώπου που εργάστηκε από το μέλλον.

Του Ανθρώπου που υπερέπαι και μοναδική του φιλοδοξία υπήρξε το να εξημερώσει για το λαό μας καλύτερες μέρες.

Του Ανθρώπου που μέχρι την τελευταία στιγμή της ζωής του υπηρέτησε με απαράμιλλη σταθερότητα τα ιδανικά και τις αξίες του.

Η ζωή του πρόσθεσε έδω ακόμα φάρο να φωτίζει την πάλη της εργατικής τάξης και του λαού μας για ειρήνη και προκοπή, για κοινωνική απελευθέρωση».

ΣΕΝΤΡΑ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ «Κόκκινη κάρτα» στο ρατσισμό

Παίζανε μπαλά με όλη τη σημασία της ρήσης. Παίζανε για το παιχνίδι, για τη συνύφεση σε μια αθλητική δραστηριότητα και για τα όποια παράλληλα αφελημάτια προσφέρει το παιχνίδι στην ανθρώπινη φύση. Για την προαγωγή της υγείας αλλά και -κυρίως- για τη χαρά, για τη γνώριση, για τη συγκύπηση, για τη φιλία.

Οι Ελληνες ηθικοί και οι αντίστοιχοι Αθλητικοί ηθικοί που ζουν και δραστηριοποιούνται στη χώρα μας ή που ήρθαν για το συγκεκριμένο σκοπό από την Αθήνα, συναντήθηκαν στις 28 Μάρτ 2005 στο γήπεδο του Εθνικού Αστερά στην Καισαριανή, όχι για να ξιφουλκήσουν γύρω από τις πολιτικές, κοινωνικές, φιλετικές ή εθνικές διαφορές τους, αλλά για να ΠΑΙΞΟΥΝ, να ΤΡΑΦΟΥΝΕΥΟΥΝ, να ΧΑΡΗΣΟΥΝ και για να γνωριστούν. Το σκοπό του αγώνα τους ήταν εντελώς αθλητικό. Ποιοι οι χαμένοι, ποιοι οι κερνημένοι, ήταν έξω από τους στόχους τους.

«...Σκοπός μας ήταν να αναδείξουμε και να αποδείξουμε ό,τι ο αθλητισμός και ο πολιτισμός είναι δραστηριότητες από τις οποίες όλοι βγαίνουν κερνημένοι».

Σκοπός μας ήταν να αναδείξουμε στην πράξη ότι είμαστε καθαρά αντίθετοι προς την επιθετική δράση ανεγκέφαλων αναρχικών και ύποπτον παραγοντικών, οι οποίοι έχουν κάνει πανίπτερα τους το ρατσισμό και τον κρατικό εθνικισμό, χαρακτηρίζοντας ανιστορία τους Άλλους, αντί να τους ενώνουμε για το κοινό συμφέρον.

Ζήτημα ήταν η συμπαράσταση της επίσημης πολιτείας και των φορέων της (ΕΠΟ, ΟΠΑΠ, ΥΠΠΟ, Δήμο Αθήνας), να ενισχύσουν την προσπάθειά μας. Όλοι μας υποσέθησαν πόνε, αλλά μας εγκατέλειψαν δε.

Εστίασε και αναγκη πρόσκληση στους εργαζομένους του τόπου, στους μαθητές των Δραματικών Σχολείων, στους εικαστικούς, στην Ομοσπονδία Θεάματος - Ακροπόλεως, στις οργανώσεις των αλλοδαπών εργαζομένων στην Ελλάδα... Λόγω του προέδρου του Σωματίου Ελλήνων Ηθοποιών που είχε και την άδεια των πρωταθλητών, Ανδρέα Βαρουχά.

Η εκδήλωση είχε πέτυχε το στόχο της γιατί, όχι ότι υπήρξε μεγάλη μάζη προσέλευση θεατών στο γήπεδο, ίσως και λόγω των δύσκολων καιρικών συνθηκών, όπως φάνηκε από το πρώτο της συγκεκριμένης μέρας, και έχασαν έτσι τις πανεμορφες στιγμές αυτής της αθλητικοπολιτικής συνάντησης.

Όμορφες στιγμές μας πρόσφεραν οι εξαίσιοι μουσικοί και οι πολυάριθμοι χορευτές της Παινηγερτικής Ομοσπονδίας με τον αφιέρωτο μάχη προσέλευση θεατών των ενδυμασιών και τους χορευτές της λαϊκής μας παράδοσης.

«Παίξαμε, χορεύσαμε και τραγουδήσαμε. ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ» κατέληξε ο πρόεδρος.

Από μας, τον «ΠΑΛΜΟ των Οικοδόμων», καλή συνέχεια, μιας και κινάμε την αρχή. Δηλώνουμε πως δεν είμαστε με κομμό-μάδα. Είμαστε και με τις δύο, γιατί είμαστε ενάντια στο ρατσισμό.

Κα πάλι ΜΠΑΒΟ σας!

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΟΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥΣ

Ο αγώνας δεν τελειώνει με τη σύνταξη

Συνάδελφοι, Μετά από παράκληση συναδέλφου συνταξιούχου, που δρασκελίσει τα 80 του χρόνια, με την ευχή να ζήσει άλλα τόσα και καλά και να 'ναι πάντα ο ίδιος άρθεος και στο δρόμο, με το μιστούσι και τη γροθιά υψωμένα, απευθύνα κάλεσμα στους εφημερίδες μας σε όλους τους συναδέλφους οικοδόμους όταν και εφάρσον βγαίνουν στη σύνταξη, μην το κόβουν «δίπλα».

Ο αγώνας συνεχίζεται, δεν τελειώνει με την «απονιμή της σύνταξης λόγω γήρατος».

Συνεχίζεται με το περήφανο ηρωικό μέσο από τα σωματίνα των συνταξιούχων, που οι περισσότερες γει-

τονίες του Λεκανοπεδίου έχουν στή-σει. Καλή συνέχεια.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΜΕΝΙΔΙΟΥ

Επιτροπή Νέων Οικοδόμων

Επιτροπή Νέων Οικοδόμων «έστη» με Πρωτόμια μας στο Μετσόβιο. Η Επιτροπή σε σύσκεψη συζήτησε τα προβλήματα του κλάδου και κύρια αυτά που αφορούν τους νέους οικοδόμους.

Η συζήτηση «νάμω» πραγματικά στην αίθουσα του Παραρτήματος, όταν η μια τοποθέτηση διαδεχόταν την άλλη. Τα πρωτοκράτησι στο μυαλό του κανείς, απ' όλα όσα άκουσε.

Από την τοποθέτηση για την ανεργία, που χτυπά τον κλάδο και πλήττει ιδιαίτερα τους νέους, τα χαμηλά μιστοκόματα που στην ουσία καταρτούν τη Συλλογική Σύμβαση. Την ακρίβεια και τις σύγχρονες ανάγκες που αναγκάζουν τη νεολαία να ψάχνει για δεύτερη δουλειά προκειμένου να επιβιώσει.

Τα ασφαλιστικά τους προβλήματα που έχουν να κάνουν με το άγριο πεδοκόμμο των ενσήμων, αλλά και με το ότι με σειρά ανταποφαλιστικών τερατοσυρημάτων φροντί-

σαν οι κυβερνήσεις να με τη δεύτερη βάρδια, τη νεολαία, να τους πίνει το όριο ηλικίας για συνταξιοδότηση από τα 58 στα 60!

Δεν θα μπορούσε να λείπει από τη συζήτηση η αναφορά και ο προβληματισμός για ένταση της πάλης για το τεράστιο πρόβλημα των νεοαπολυμένων που αντιμετωπίζει η περιοχή. Συζητήσαν ακόμη για τη δημιουργία αθλητικών και πολιτιστικών ομάδων και αποφοδίσαν να συναντηθούν κάθε Πέμπτη στις 8 μ.μ. στα γραφεία του Συνδικάτου, Δελεκιάς 42.

Για την παραμονή δε της απεργίας του κλάδου, όρισαν σύσκεψη (Τρίτη 28 Ιούλιου, ώρα 7 το απόγευμα), με θέμα: Περιφρούρηση της απεργίας στις 29 Ιούλιου.

Μπράβο παιδιά. Προχωρήστε αδέκαστα. Έτσι θα 'ρθουν και οι καλύτερες μέρες, που δεν ζήσαμε ακόμα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ - ΨΗΜΤΤΟΥ

Αφιέρωμα στη Νίκη των Λαών

Εκδηλώση αφιερωμένη στην Εργατική Πρωτομαγιά και τη μεγάλη Αντιστασιακή Νίκη των Λαών, πραγματοποιήθηκε στην Ηλιούπολη στις 9 Μάρτ 2005.

Την εκδήλωση οργάνωσε το Παράρτημα της ΠΕΑΕΑ, η Επιτροπή Ειρήνης και ο Σύλλογος Γυναικών Ηλιούπολης μελος της ΟΓΕ).

Στην εκδήλωση χαίρετο τον Πρόεδρο του Παραρτήματος Ηλιούπολης της ΠΕΑΕΑ αναγνωριστή Β. Μανθάν και ο Πρόεδρος της Επιτροπής Ειρήνης Ηλιούπολης Θ. Βαλκανάς. Κεντρικός ομιλητής ήταν ο εκπρόσωπος και μέλος της Διοίκησης του Παραρτήματος μας, συνάδελφος Δ. Αλεξίου.

Στην ομιλία του αναφέρθηκε στο ιστορικό της Πρωτομαγιάς στο Σικάγο το 1886, στο Μάη του '36 στη Θεσσαλονίκη, στη θυσία των 200 κομμουνιστών στο

Σκοπεύτημα της Καισαριανής το Μάη του '44, στη μεγάλη Αντιστασιακή Νίκη των Λαών με μπόρα στο λαό της Σοβιετικής Ένωσης, στους μετέπειτα αγώνες της εργατικής τάξης, στα ατιμήματα και τις διεκδικήσεις του σήμερα.

Μετά το τέλος των ομιλιών, το μέλος του Παραρτήματος μας, συνάδελφος Κ. Κουκιάς απηγγέλησε το ποίημα του Μικρούτσικου Μπερή «Το τραγούδι της απεργίας».

Στη συνέχεια ακολούθησε καλλιτεχνικό πρόγραμμα με αντάρτη τραγουδία και τραγουδία αφιερωμένα στην εργατική τάξη και στους αγώνες της.

Χαρακτηριστικό γνώρισμα της εκδήλωσης, ο ενθουσιασμός των παρευρισκομένων, που ενίοτε κορούγιο και άθρη, ώστε οι μαζικοί φορείς της περιοχής να συνεχίσουν και να πολλαπλασιάζουν τέτοιου είδους εκδηλώσεις.

60 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΝΙΚΗ ΤΩΝ ΛΩΩΝ

Ιστορικό ορόσημο για την εργατική τάξη

Απάντηση στους παραχαράχτες της Ιστορίας από τα ταξικά συνδικάτα

«Αυτή η μεγάλη μέρα, η 9η Μάη του 1945, που σφραγίστηκε η Αντιφασιστική Νίκη των Λωών, θα αποτελεί για πάντα ιστορικό ορόσημο και πηγή φρονιματισμού και μεγάλων διδαγμάτων για την εργατική τάξη και τους λαούς όλου του κόσμου... Μ' αυτά τα λόγια, άνοιξε την εκδήλωση για το 60 χρόνια της Αντιφασιστικής Νίκης των Λωών ο Γ. Θεόδωρος, εκ μέλους του Συνδικάτου Οικοδόμων. Την εκδήλωση, που πραγματοποιήθηκε στις 9 Μάη στην πλατεία Κίγγου, διοργάνωσαν ταξικά συνδικάτα της Αθήνας, δίνοντας και μ' αυ-

τούς τον τρόπο απάντησης στους παραχαράχτες - απολογητές του ιμπεριαλισμού - που θέλουν να ορθώσουν από τη μνήμη των λαών το μεγαλύτερο της αντιστάσεως και της πρωτοπόρας της εργατικής τάξης.

Την εκδήλωση χαιρέτησαν εκ μέλους της Γραμματείας Μεταναστών του ΠΑΜΕ ο Ερι Ζίλφο, ο οποίος, αναφερόμενος στην προσφορά της Σοβιετικής Ένωσης σε όλους τους λαούς τόνισε: «Εμάς και τους πατεράδες μας που γνωρίσαμε το σοσιαλισμό δεν μπορούμε να μας ξεγελάσουν. Δεν μπορούμε να μας σταματήσουν να αγωνιζόμαστε μαζί με τους Έλληνες εργάτες για να αποκτήσουμε τη δική

μα εξουσία... Από πλευράς του Συνδέσμου Ξενοδοχοπαλλήλων Αθήνας χαιρέτισε σποδίστικα στην εκδήλωση η Αντιβίτη Μολλάδα, η οποία με τη σειρά της τόνισε ότι «η νέα γενιά, οι εργαζόμενοι, εμπνεύονται από το θρυλικό ΕΑΜ - ΕΛΑΣ, από το πάθος και τη θυσία χιλιάδων αγωνιστών της τάξης μας, ενάντια στο φασισμό. Η προσέθεσε ότι κεράτσοι και τα εκπροσώπων των με κερδιστών τη νεολαία με τη διαστρεβλωθεί με θα περάσει».

Ο Σαμπέρ Τατζίκ εκ μέρους των πολιτικών προσφύγων, που βρίσκονται στη χώρα μας, τόνισε την ανάγκη οι ίδιοι οι λαοί να υπε-

ραιοποιηθούν την ειρήνη στον κόσμο.

«60 χρόνια πέρασαν αλλά δε μείωσαν τη λάμψη και το γόντρο της νίκης των λαών, συμπεριλαμβανομένου και του ελληνικού που πληρώσαν βαρύ τίμημα σε ανδρώπινες ζώες στην προσπάθειά τους να σταματήσουν την επέλαση του φασισμού», επισήμανε ο Φώτης Μεσσηδόπουλος εκ μέλους του Σωματίου Εμπροσθηλάων.

Η εκδήλωση πλασιώθηκε με πλούσια καλλιτεχνικά πρόγραμμα από τα μουσικά συγκροτήματα των νέων εργαζομένων από συνδικάτα της Αθήνας, καθώς και από το συγκρότημα των Τυρκικών Μεταναστών στην Ελλάδα.

Από στιγμιότυπα από την εκδήλωση των Συνδικάτων για τα 60 χρόνια της Αντιφασιστικής Νίκης. Επάνω, άσπρη των συγκεντρωμένων και κάτω η ορχήστρα που έπαιξε εργατικά - αντιφασιστικά τραγούδια

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ

«Φοβούνται ότι μπορεί να φωτίσει το δρόμο

Συναγωνιστές, Συναγωνιστές,

Ενα από τα μεγαλύτερα ιστορικά γεγονότα του 20ού αιώνα, ο Β Παγκόσμιος Πόλεμος που σφραγίστηκε από τη νίκη των λαών κατά του φασισμού - ιμπεριαλισμού (μολικ Γερμανίας - Ιαπωνίας) και των συμμάχων τους, κλείνει σήμερα 60 χρόνια.

Για 60 συνεχή χρόνια οι ιμπεριαλιστές, καθώς και οι κάθε λογής απολογητές, θεωρητικοί και ιδεολογικοί, του βάρβαρου εκμεταλλευτικού συστήματος ούτε μια στιγμή δεν παύτησαν απ' την ίδια να ορθώνουν από τη μνήμη του λαού, ιδιαίτερα των νέων της γενιάς, το περιχέσιμο, τα διδάγματα, τους πρωταγωνιστές αυτής της νίκης.

15 χρόνια μετά τις μεγάλες αντιστάσεις και το δυσμενή συσχετισμό των δυνάμεων σε βάρος του εργατικού κινήματος, το καπιταλιστικό ιμπεριαλιστικό σύστημα βουλήθηκε όλα και πιο βαθιά στην κρίση του, αποδυναμώνει καθημερινά τη χρονοκρίση του, καθότι αδυνατεί να δώσει λύσεις σε βασικά προβλήματα, όπως αυτά του μεροκάματου, της κοινωνικής ασφάλισης, της υγείας, της παιδείας, του πολιτισμού. Όλο και πιο συχνά και πιο απροσχημάτιστα αναζητά διέξοδο μέσα από τους πολέμους.

Παρά τις προσπάθειες για να ησυχάσει οι λαοί για την παντοδυναμία και την ανωριότητα του βάρβαρου εκμεταλλευτικού συστήματος του καπιταλισμού - ιμπεριαλισμού, δεν μπορεί να κρυφτεί η αναρρόα και ο φόβος που τους διακατέχει.

Φοβούνται...

Φοβούνται που μπορεί να αναδείξει η ιστορική αναγκαιότητα και να φέρσει το δρόμο της κοινωνικής εξέλιξης.

- Καθώς που μπορεί να αποκαλύψει το ιστορικό ξεπερασμένο του βάρβαρου εκμεταλλευτικού συστήματος που υπηρετούν.

- Καθώς που μπορεί εν δυνάμει να αφαιρεθεί στην εξουσία τους.

- Φοβούνται πριν απ' όλα την εργατική τάξη, έχοντας πληρήν γνώση για το ρόλο της και την ανώτατη της, έχοντας πλήρη γνώση ότι τα εργατικά και οι αγροτικές, το κίνημα της διαμορφώσεως τους όρους για την ιστορική αναγκαία ανατροπή τους. Αυτό είναι που προσδοκούν να αποτρέψουν, εξασθενώντας την τεράστια ιδεολογική τους επίθεση ενάντια σε καθένα που μπορεί να αντελθεί στην κοινωνικοπολιτική της αναδιοργάνωση, στη χειραφέτησή της από την καπιταλιστική ιμπεριαλιστική ιδεολογία και να αναδείξει σε τάξη για τον εαυτό της.

Συναγωνιστές, Συναγωνιστές,

Η υπερόπηση της ιστορικής αλήθειας από την αυθαρέθεια και την παραδόρξη που επιτελούν οι απολογητές του ιμπεριαλισμού, δεν αποτελεί απλό μόνο χρονο τίμημα στα 50 εκατομμύρια θύματα της θηριώδους του φασισμού - ιμπεριαλισμού, στη συστηματική τους πλειοψηφία παιδιά της εργατικής τάξης και της φτωχής αγροτιάς, πρωτοπόρους αγωνιστές της λευτεριάς και της κοινωνικής προκοπής. Δεν αποτελεί μόνο υποχρέωση στα εκατομμύρια θύματα των καταστροφικών πολέμων που εξέπλησε ο ιμπεριαλισμός.

Αποτελεί πριν απ' όλα υποχρέωση προς το μέλλον, αποτελεί όρο ζωής για την εργατική τάξη, το κίνημά της, την προοπτική της κοινωνίας να απαλλαγεί από την εμπνεύσθησής ανθρώπου ο-πό ανθρώπου.

Όπως ήδη φάνηκε, οι ιμπεριαλιστές τη στιγμή που θα καταθέσουν στεφάνια, τριώνισμα υποκριτικά τους νεκρούς της Αντιφασιστικής Νίκης, στο πιο μέρος του μυαλού τους υπεραναζητούν σχέδια για να επηλύψουν ένα δεκάτο στους λαούς, για να δικαιωθούν τη βάρβαρη εξουσία τους.

Συναγωνιστές, Συναγωνιστές,

Ο Β Παγκόσμιος Πόλεμος, όπως και ο πρώτος, γεννήθηκαν μέσα στους κόλπους του καπιταλιστικού συστήματος, ως αποτέλεσμα των αναπόφευκτων κρίσεων και της εξήμισης των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων.

Οι πόλεμοι είναι γνήσια τέκνα του ιμπεριαλισμού. Η αλήθεια του ότι όσο θα υπάρχει ιμπεριαλισμός, θα υπάρχει πόλεμος είναι αναπόφευκτη. Αυτό αποδεικνύει η αμαρτωλή όσο και αιματηρή μετέπειτα ιστορία των ιμπεριαλιστικών επιβουρών στην Κορέα, το Βιετνάμ, στην Αφρική, στο Αργεντινισό, στη Γουαγουάτεμα, στο Ιράκ. Η εκμεταλλεύση ανθρώπου από άνθρωπο ήταν και παραμένει η βασική αιτία των ιμπεριαλιστικών πολέμων.

Ακόμα και στο γεγονός προσπάθει να συγχυθεί η θέαση που θέλει τους πολέμους να είναι αποτέλεσμα κάποιας μηχανικής, όπως παρουσιάζουν το Χίτλερ και τον Μουσολίνι.

Συναγωνιστές,

Όσο σίγουρα αποδοκίμουν να φαναστούν πως θα ήταν η Ευρώπη και ο κόσμος αν είχε επικρατήσει ο φασισμός, μόνον για

Γενικευμένη Αποκάλυψη.

Η σημασία της Αντιφασιστικής Νίκης αφορά στο γεγονός ότι αποτρέπεται ο μεγαλύτερος σκοταδιστικός κίνδυνος που διέτρεξε η ανθρώπινη σε όλη τη μακροχρόνια ιστορία της.

Έχει απομείνει τεράστια ιδεολογική - ηθική και πολύ περισσότερο πρακτική αβία η υπερόπηση της ιστορικής αλήθειας, η ανάδειξη των δυνάμεων - πρωταγωνιστών αυτής της νίκης. Όσο και του ρόλου των ιμπεριαλιστών που δεν βόλεψε η εκθήση του πολέμου και το μεταπολεμικό οπτικό που προέκυψε και δεν αποδέχθηκαν ποτέ τους νέους συμμαχικούς και το νέο στάδιο.

Για χρόνια προσπάθουν να μειώσουν, να αποσιωπήσουν, να υποκαταστήσουν το μεγάλο πρωταγωνιστή, τη Σοβιετική Ένωση, τον Κόκκινο Στρατό, το σοβιετικό λαό.

Αποσιωπώντας το γεγονός ότι η Σοβιετική Ένωση έκανε επίμονες και συνεχείς προσπάθειες για την αποτροπή του πολέμου μέσα από τη σύναψη συμφωνίας μεταξύ ΗΠΑ - Γαλλίας - Βρετανίας. Αντί αυτού οι ιμπεριαλιστές ενίσχυσαν τη Γερμανία προεβλήσαντας να τη στρέψουν ενάντια στη Σοβιετική Ένωση. Έκριναν να στραβά μάτω μπροστά στην επιθετικότητα της Γερμανίας, αλλά και της Ιταλίας και Ιαπωνίας (Αιθιοπία, Ιαπωνία, Ματζουρία).

Όχι απλό δεν αντιμετώπισαν αλλά συντόνισαν την εμφάνιση και τη λειτουργία φασιστικών οργάνων και γενικότερα του φασισμού στην Ευρώπη.

Σε όλο το διάστημα των 60 χρόνων κάνουν ό,τι μπορούν για να μη γίνει γνώστη, ότι η Σοβιετική Ένωση σίγησε το 80% και πλέον του πολέμου. Ότι στο σοβιετικό έδαφος τακίστηκαν 607 χιλιάδες μεραχίες, τεσσάρων φορές περισσότερες από ό,τι στο υπόλοιπο μέτωπο.

Ότι η Σοβιετική Ένωση είχε πάνω από 20 εκατομμύρια θύματα, χώρα τα εκατομμύρια των τραυματισμένων, ανυπόληπτους υλικών καταστροφών, τη στιγμή που ο αμερικανικός στρατός υπέστη 408 χιλιάδες και οι Βρετανίαν συνολικά 300 χιλιάδες θύματα.

Είναι γνωστό ότι όταν όλοι ο κόσμος παρακολούθησε με κωμική την άνοδο, αναθρονώσεως όλες τις ελπίδες, στο στον Κόκκινο Στρατό, στη μάχη του Στάλινγκραντ, του Κουρσκ, στην πολιορκία του Λένινγκραντ που έδραν την έκβαση του πολέμου, οι ιμπεριαλιστές κρατούσαν αποσιωπητές και μόνο στην το σοβιετι-

Η ορεινή ομάδα ανειδίκευτοι στο Ράιχσταγκ

συν. ΒΑΓΓΕΛΗ ΒΑΚΑΛΗ

της Κοινωνικής Εξέλιξης»

κά στρατεύματα καταδύονται τις γεωμετρικές στρατιές στα γεωμετρικά οδοί, για να μη μείνουν έξω από τον μεταπολεμικό έλεγχο μόνο τότε ανήκουν το 2ο μέτρο, με την απέρση στη Νορμανδία.

Ενώ στις 6 και 9 Αυγούστου οι ιμπεριαλιστές θα συναντιόντουσαν από τα μεγαλύτερα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, ριχνόντας τις ατομικές βόμβες σε Χερσόμια και Νορβηγία, τη στιγμή μάλιστα που η Ιαπωνία ήταν έτοιμη να συνθηκολογήσει.

Σήμερα, 60 χρόνια μετά, επιχειρείται η μεγαλύτερη παραβίαση της ιστορίας, με την αποποίηση της μεγάλης Αντιρροιστικής Νίκης των Λαών, με την αντιστροφή της πραγματικότητας, την τούπιση του σοσιαλισμού με το ναζισμό και με την πρόβαση της όμοιας ότι το τέλος του πολέμου και της γεωμετρικής καταχής σημαίνει την απάρχη νέας καταρχής για τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης.

Συναγωνιστές,

Οι ιμπεριαλιστές το γνωρίζουν πολύ καλά, ότι ποτέ μεγάλες ιστορικές μάχες δεν κερδήθηκαν χωρίς μεγάλα οράματα, αξίες και ιδανικά, ικανά να δημιουργήσουν μεγαλύτερη κινήματα και να αναδείξουν τις ανάλογες ηγετικές προσωπικότητες.

Οι μεγάλες νίκες, οι μεγάλες αλλαγές πραγματοποιούνται όταν η πάλη των λαών γίνεται καθολική. Ακριβώς ουσιαστικά είναι η γνήσια συμβολή της Σοβιετικής Ένωσης στη νίκη κατά του φασισμού. Στο ρόλο της εργατικής οδοτικής εξέλιξης, στον πρωτογενή ρόλο της εργατικής τάξης και γενικότερα των λαϊκών δυνάμεων, που χωρίς την πρωτοβουλία και την αυτενέργειά τους ήταν αδύνατο να διεξαχθούν και να κερδηθούν τέτοιες έντασης και βάθους πολεμικές επιχειρήσεις.

Αυτό θέλουν ακριβώς να υπονοήσουν. Το γεγονός, ότι η εξουσία της εργατικής τάξης και των συμμαχών της, είναι ο μοναδικός οδός που μπορεί να υπερσπεράσει και να κατοχυρώσει την ειρήνη.

Απορροιστική σημασία ήταν η συμβολή του κινήματος της εργατικής τάξης, πριν απ' όλα της επονομαστικής προπομπής του κομμουνιστικού και εργατικού κομμάτων, στη δημιουργία του αντικρασοτικού μετώπου σε όλη την έκταση της Ευρώπης, του μεγάλου αντιφασιστικού απελευθερωτικού κινήματος με τερματισμό

συμβολή στην αντιφασιστική νίκη.
Αποδείχθηκε ότι η πάλη για την υπέρβαση των δικαιωμάτων της εργατικής τάξης η πάλη για την κοινωνική απελευθέρωση είναι άρρηκτα δεμένη με την πάλη για την ειρήνη. Μια πάλη χωρίς παλιάνες και ταλαιπωρίες, μια πάλη με ορατή αντι-ιμπεριαλιστική προσανατολισμό, χειροφρεμμένο από τους ιμπεριαλιστές και τους στόχους του.

Η δράση του τοξικού συνδικαλιστικού κινήματος σε όλη την περίοδο από τις παρισινές εξόδους του φασισμού στη γεωμετρική καταχή, την περίοδο του εμφυλίου, αποτελεί σοβαρή παρακλιτική που η γνώση της και η αξιοποίηση της αποτελεί καθήκον για το τοξικό συνδικαλιστικό κίνημα.

Η δικτατορία του Μεταξά βλέποντας στο πρόσωπο των τοξικών συνδικαλιστικών που το αιχμηρότερο αιτίου, ορόσημο από την πρώτη στιγμή να απαλλάξει στέφανους τους στα ξερονήσια και τις φυλακές, τους οποίους και παρέδωσε αργότερα στους Γερμανούς. Είχε προηγήσει η δημιουργία της Ενωτικής ΓΣΣΕ στα 1929, που γρήγορα ανέπτυξε εντυπωσιακή δράση, διαμορφώνοντας συνολική πρόταση διεκδίκησης για την εργατική τάξη της χώρας, καθώς και πρόταση δημιουργίας ενιαίου μετώπου, διαβλέποντας τον κίνδυνο ανάδου του φασισμού και την ολική προσηγορία για την αντιμετώπιση του.

Η πρόταση αυτή είναι και η μοναδική που γίνεται δεκτή από το 7ο Συνέδριο της ΓΣΣΕ το 1934.
Αποκρίματα της πάλης του τοξικού συνδικαλιστικού κινήματος και της Ενωτικής ΓΣΣΕ, αποτελούν το κορυφαίο γεγονός του Μάη του '36 στη Θεσσαλονίκη.

Στις 16 Ιουλίου του 1941 μετά από επίμονες προσπάθειες της ενωτικής ΓΣΣΕ ιδρύεται το ΕΕΑΜ που αποτελέσει και προσηγορία του ΕΑΜ, με στόχους όπως:

- Την οργάνωση της πάλης της εργατικής τάξης για τις κομμετικές οικονομικές διεκδικήσεις.
- Την υπέρβαση των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων και ελευθεριών.
- Την πάλη ενάντια στην ληστεία του τόπου απ' τις δυνάμεις κατοχής.
- Το να δουλέψει για τη συνένωση των δημοκρατικών δυνάμεων, για τη δημιουργία ενός συνισμαίου και αφού ενδοχώρα ο καταχτητής να διεκδικήσει την πλειοψηφία του ελληνικού λαού και τη διακυβέρνηση στη βάση κοινού προγράμματος.

- Το διεθνή αυτονομία με τις εργατικές οργανώσεις.
- Τη δημιουργία ΕΑΜ για την απελευθέρωση από τους κατοχικές.

Δεν είναι δυνατόν να παρατεθεί εδώ η πλούσια δράση του ΕΕΑΜ με τερματισμό στην καθολόγηση της εργατικής τάξης, στην οργάνωση της πάλης για την ειρήνη και ενάντια στη φασιστική καταχή.

Η μάχη για τις επιστράτευσεις όπου το ΕΕΑΜ ήταν η ψυχή αυτής της προσπάθειας με ένα μαρτύριο απειρών απ' τις 24 Φλεβάρη έως τις 5 Μάρτη του 1943, με αρρώδια του υποσημο Ερισόπου, σκληρές συγκρούσεις, οδράμα του γεωμετρικού οδοιστή, αποτελεί ένα πραγματικό όδο. Η Ελλάδα από η μοναδική χώρα από τις κατεχόμενες, όπου δεν υπολήθη η επιστράτευση.

Το Μάρτη του 1943 ιδρύεται στο Λαώνη η Ομοσπονδία Ελληνικών Ναυτεργατικών Οργανώσεων (ΟΕΝΟ). 2.500 Ελληνικές ναυτεργατικές εξόδους τη ζωή τους υπολογίζοντας το σύνθημα «Κράτατε τα πλοία εν κινήσει» και μεταφέροντας 11 εκατομμύρια τόνους πολεμοφόδια στο αντιφασιστικό μέτωπο.

Την Απρίλη του 1945 και ως αναγκαίοτητα της έντασης του ολόγου των εργαζόμενων για να επιβιώσουν από τις φασιστικές οδοισμούς και να απατήσουν την κατοχήση των απημένων των ιδρύεται το ΕΡΓΑΣ (Ένιαίο Εργατικό Αντιφασιστικό Σύνδεσμο).

Το τοξικό συνδικαλιστικό κίνημα στο πλευρό του ΕΑΜ - ΕΛΑΣ έχει γραμμή τις όδοις του αντιφασιστικής οδοίς.

Συναγωνιστές,

Ζούμε αναμφίβολα δύσκολες στιγμές. Η επιστετικότητα του ιμπεριαλισμού συνεχίζεται. Οι πόλεμοι στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν συνεχίζονται.

Νέες χώρες απειλούνται με ιμπεριαλιστική επέμβαση. Σχεδιάζεται η απόσχιση του Κοσόβου, που σε ουσιαστικό με τις γενικότερες εξελίξεις στα Βαλκάνια, ΓΥΡΟΜ, Ελληνοτουρκική Κόλη, καθώς και τις εξελίξεις στη Μέση Ανατολή και σε άλλες περιοχές, προσηγορίζονται απόβλεπτες εξελίξεις. Το ΝΑΤΟ διεκρινεται γεωγραφικά, δυναμικά ο αντιφασιστικό του ρόλο στον παγκόσμιο γεωρολογικό. Δυναμικώς παραπέρα ο αντιφασιστικό ιμπεριαλιστικό χαρακτηρισμό της ΕΕ.

Ο Αυσσλοέλης ενδοιμπεριαλιστικός ανταγωνισμός υποσηγορίζεται ότι η ανθρωπότητα καθώς άλλο παρά έχει απαλλάξει από τον κίνδυνο ενός νέου μη γεωμετρικού πολέμου.

Αυτό μας δίδασκουν οι δύο παγκόσμιοι ιμπεριαλιστικοί πόλεμοι, αυτό μας δίδασκουν οι μετέπειτα πόλεμοι και οι εξελίξεις στο ιμπεριαλιστικό σύστημα.

Πολλά πράγματα στην ιστορική εξέλιξη επαναλαμβάνονται. Η πολιτική του «άρα και βασίλει» αποτελεί πάντα ιμπεριαλιστική τακτική. Αποδεικνύεται από τις μέρες μας με την προσηγορία ότι η διεξαγωγή των πολέμων στη Γιουγκοσλαβία, με την κολήση και αξιοποίηση του εθνικισμού, του ρατσισμού, του θρησκουλικού φασισμού και των εθνοκεντρικών οδοίς.

Η αγερία η φύση, η εξελίχεται μαζί με την ιμπεριαλιστική προσηγορία είναι οι ευνοικότερες προσηγορίες για να ζητούν το αγίο του αγίου.

Δεν υπάρχει άλλη απάντηση από τη γραμμή που θα συμβάλει στην ανάπτυξη της αντιιμπεριαλιστικής πάλης, του προλεταριακού διεκδίκησης, της έντασης της εργατικής τάξης και στη υπερωσπέρηση της με τα άλλα λαϊκά στρώματα.

Αποδεικνύεται πως όταν πρόκειται τερματική πρωτοπορία, έτοιμη και αποφασισμένη, οι συμμαχικές δυνάμεις δεν μείνουν πίσω.

Στο πιο δύσκολο στιγμές, απ' τις οποίες συνήθως δεν υπάρχουν οδοίς και μονόδρομο. Οι συμμαχικές δυνάμεις, η πρωτοπορία της τάξης μας, το εργατικό κίνημα, εύσπεκ πάντα τρόπο να περάσει από την όμοια στην απελευθέρωση, να οργάνώσει την πάλη του λαού για την ειρήνη και παράλληλα να προσηγορίσει την ώρα της κοινωνικής απελευθέρωσης.

Κομιά αντιφασιστική δύναμη δεν είναι οδοική μπροστά από δυνάμεις της εργατικής τάξης και των συμμαχών της, μπροστά στις όδοις, τα τερματικά και τα ιδανικά που την ώδουν στην απελευθέρωση της κοινωνίας.

Στις σύγχρονες συνθήκες που κολοιούμαστε να υπερσπεράσουμε την οδοική, η συνέχιση της βαρής ιστορικής κληρονομιάς των αγώνων του λαϊκού κινήματος, μιας υποδοκίμης επί κανόνος αγώνος, μικρός ή μεγάλος, δεν πήνε ποτέ χαμένος.

Είναι αναγκαίο όδο ποτέ, να οδοίσει τη μορφοστία, τη λογική του «να γίνεται τίποτα», της υπατάξης στο μοραιο, να αποκοιμήσει τα μεμνη οδοίς που πλέκονται από ιμπεριαλιστικές, της ελευθέρως αγώνος, της νέας ιμπεριαλιστικής προσηγοριότητας, της στήμης και της διαβροής, της πολιτικής και κοινωνικής αντιφασιστικής.

Σε αυτές τις συνθήκες κολοιούμαστε να δυναμώσουμε το τοξικό αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο.

Καλούμαστε να δυναμώσουμε το Πανεργατικό Αγώνατικό Μέτωπο (ΠΑΜΕ), όδοίς να γίνει να γίνουμε ναμια να ανταποκριθούμε στις νέες προκλητικές και στις νέες απαιτήσεις της ταξικής πάλης.

ΖΗΤΩ Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΝΙΚΗ ΤΩΝ ΛΑΩΝ!

Μπορεί να μην περιπάρσει ακόμη το σχέδιο που παρουσιάστηκε σαν «επαναστατική», «φιλεργατική ιδέα» να μας «δι-» να αναλογικά τη χρονιάτικη άδεια που δικαιούμαστε από τον πρώτο μήνα που πίνουμε δουλειά, που σηματοδοτεί στην ουσία το πετακόμημά της, αν δεν υπάρξει αντίσταση και αυλογική δράση συνολικότερα από τους εργαζόμενους, παρά όλα τούτη την περίοδο, αρχές του καλοκαιριού, όλοι μας ως εργαζόμενοι με πενιχρό - κι αν βεβαίως υπάρχει - μεροκάματο, προβληματίζομαστε έντονα αν και που θα πάμε διακοπές.

Πόσο μπορεί να φτάσει το κόστος για τις λίγες και αναγκαίες μέρες που επιβάλλεται να ξεκουραστούμε; Μπορούμε να πάμε διακοπές; Και αυτό ισχύει για όλους; για εργαζόμενους, άνεργους ή παντρεμένους, πολύ περισσότερο με οικογένεια, με παιδιά στο σχολείο, φρονιστήριο, πανεπιστήμιο και με άλλα έξοδα. Οι διακοπές φαντάζονται άνεργο απαιτηλό για έναν άνεργο κι ο σ' αυτή την περίπτωση το πρόβλημα είναι σοβαρό και διεισδυτικό. Μόνο το άκομα της λέξης «διακοπές» μοιάζει με παγκόσμιο ανέκδοτο, στο στο τέλος του δεν βαζει κανείς τα γέλια, αλλά μελαγχολεί και οργίζεται.

Βλέπεις για τους εργαζόμενους και τους άνεργους, οι ανάγκες και τα προβλήματα δεν κάνουν διακοπές. Ίσα - ίσα που παραμένουν, μεγαλύτεροι, φρονισμένοι, πολυαπαιτούμενοι, διοργανώνονται στην κάθε λαϊκή οικογένεια συνεχώς

Με 330 ευρώ από το ταμείο ανεργίας, τις παύσεις τις βλέπουμε μόνο από φωτογραφίες

Είδος πολυτελείας οι διακοπές για τους εργαζομένους

βάρη και άγχος.

Κοντολογής τα προβλήματα πολλά. Οι ανάγκες τρέχουν και αν ακόμα καταφέρει κανείς να πάει διακοπές, υπαρκτώμενα να εκθέσεται νυχθημερόν μήπως και προχρήσει σε έξοδα περνά, γιατί έχει να πληρώσει νοίκι για το σπίτι, λογαριασμούς (ΔΕΗ, ΟΤΕ, κωινόληστρα), βιβλία για τα παιδιά, φρονιστήρια. Έτσι κι αυτές οι Αιγοτέτες μέρες περνούν ματωρικά μέχρι τη μέρα της επανόδου.

Υπεχρόστερι ίσως φάνοι όσοι διαθέτουν πατρικό ή πεθερικό «α-

πένιο», καθώς και τα μικρά παιδάκια που έχουν κάποια γηνά ή παπούσι σε κάποιο χωριό που απλόχερα προσφέρουν τη στερική τους βοήθεια, απαλύνοντας τον πόνο της εργατικής ακογένειας.

Τα πράγματα όμως είναι πολύ «ζόρακι», αν κάποιος δεν ανικσει στους παραπάνω και σηκατωλάγεται σ'τη λίγια του 45.000 άνεργου από τον κλάδο μας της τελευταίας περιόδου.

Μπορεί άραγε να πάει κανείς διακοπές με 330 ευρώ του ταμείου ανεργίας - και αν βεβαίως κατα-

φέρει να γραφτεί στον ΟΑΕΔ - τη στιγμή που όχι μόνο για διακοπές δεν φτάνουν, όχι μόνο να πληρώσει τα εισιτήρια, αλλά ούτε να ληξεί κανείς, αφού πρώτα έχει αποφασίσει να κωφεί τινάρο, καφέδες και άλλα τινάρα.

Και ο «κωνονικός τουρισμός»; Το εισιτήριο της Εργατικής Εστίας; Δεν φτάνουν. Εμ μπορούμε να ριχτεί κανείς ένθερος υποστηρικτής της εκάστοτε κυβέρνησης. Λεφτά χρειαζόταν και και οι μάλιστα λεφτά, που δεν έχουν για να διαθέσουν οι εργάτες και οι άνερ-

γοι. Οπότε «έλλειψη χρημάτων, στήση εμπορίου», που λέει και ο λόος μας.

Και ο νέος εργάτης; Αυτός που σχεδιάζει όλο το χριμάνο, που βασανίζεται σε προυπολογισμούς για διάκριση, κόστος διαμονής, τι οικονομίζεται να κάνει όλο το προηγούμενο διάστημα για την εξοφλήση των αναγκών οικονομικών. Θα τα καταφέρει να πάει πουθενά;

Με λίγα λόγια, στις διακοπές, κόκκινη κάρτα. Ταυτόχρονα τα προβλήματα συνεχώς εξελίσσονται, γιγαντώνονται και αφορούν όλους τους εργαζόμενους. Γιατί, μην πει κανείς, ότι ζορίζονται οι «έχοντες και κατέχοντες». Το πολύ - πολύ να προβληματιστούν σε ποια περιοχή θα πάνε διακοπές; Χειμώνα, άνοιξη, καλοκαίρι ή φθινόπωρο ή να πάνε σε περίοδο που θα αποφέρουν την ενόχληση της πολυκοσμίας. Ε, λοιπόν αυτοί το γιγώ λυσει το πρόβλημα. Όπως κι όλα τα προβλήματα. Πάνε όλες τις επόχες και για να μην πλητήνουν φεύγουν και τα Σαββατοκοιμάρια.

Οι εργάτες; Οι εργάτες έχουν μια μόνο διεξόδο για να βγουν από τα αδιέξοδα που δημιουργεί αυτό το σύστημα, αυτή η πολιτική.

Να παλέψουν για μια άλλη κοινωνία που θα κλιματίζει τις ανάγκες των εργαζόμενων σε όλα τα επίπεδα της ζωής τους και στο ζήτημα των διακοπών, που θα μπορούσαν να πληρωθούν διακοπές χωρίς να πληρώνουν από την τσέπη τους.

Τα πράγματα όμως δεν αλλάζουν από μόνο τους. Αλλάζουν με τη δική μας συμβολή. Αλλάζουν με τη συμβολή ενός εκάστου ξεχωριστά. Με τη συμβολή όλων μας.

ΠΡΟΣΟΧΗ

Όταν υποβάλλετε αίτηση για σύνταξη στο ΙΚΑ, στον ίδιο τόπο (στο ίδιο υποκατάστημα του ΙΚΑ) να υποβάλλεται και την αίτηση για ΙΚΑ - TEAM (επικουρικό ταμείο).

Κάθε καθυστέρηση σημαίνει και ανάλογη απώλεια συνταξοδοτικού δικαιώματος.

Πάντα και παντού η σύνταξη μετράει από την ημέρα που υποβλήθηκε η αίτηση.

Καζ κλπ ακμή: Άρκετοι ανυπόλητοι, όταν έρχεται η ώρα για σύνταξη, πηγαίνουν σε διαηγηρά να τους πείσει τα χαρτιά (αίτησες κ.λπ.) Κανείς, γιατί κωφά υπηρέσια δεν προσφέρει στην έκδοση της σύνταξης. Δω-τίνα λεπτά της ώρας κάνουν να συμπληρώσουν την αίτηση και εισπράττουν υπέρκομα ποσό ως δικαιηγορικά δικαιώματα.

Συνάδελφοι,

Μην δίνετε κοροϊφιστικά χριμάτα. Ελάτε στο Συνδικάτο να σας συμπληρώσουμε τα χαρτιά δωρεάν και με εθιμικές συμβουλές και πληροφορίες.

Εφοδιάστε μόνο την έρθει στο Συνδικάτο, με τα έντυπα των αιτήσεων από τα κατά τόπους Τμήματα Συντάξεων του ΙΚΑ

Τα δικά μας νέα από τον «ΠΑΛΜΟ ΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ»

Μηνιαία έκδοση Ιδιοκτησία του Συνδικάτου Οικοδόμων και Εργαζομένων στα Δομικά Υλικά και τις Κατασκευές.

Διεύθυνση: Βερνάνζου 1, Π.Α. Κωνίνας 106-77, Αθήνα, Τηλ. 210-3827.181, 210-3827.122, 210-3827.414

Εκδότρια: Θεοδώρα Γιάννης Αρχιλόχου 2 Ζωγράφου

Συντάσσεται από επιτροπή Φωτοστοιχειοθεσία - εκτύπωση: Τυποεκδοτική ΑΕ Λεωφ. 134, Κηφισιά

ΠΡΟΣ ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ
«ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ»

ΒΕΡΝΑΝΖΟΥ 1 - Π.Α. ΚΑΝΙΓΓΟΣ - 2^η ορ.,
Τηλ. 38.27.122 - 38.27.181

ΑΙΤΗΣΗ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Συνάδελφοι,

Με αυτή την αίτηση θέλω να γίνω μέλος του Συνδικάτου. Έχω τις προϋποθέσεις που απαιτεί το καταστατικό και αποδέχομαι ανεπιφύλακτα.

Επιώνυμο
Όνομα
Πατέρα
Ετος Γεν.
Ειδικότητα
Διεύθυνση κατοικίας
Συνοικία Τ.Κ.
Αριθ. Ταυτ.
Αριθμός ΙΚΑ
Τηλέφωνο
Αθήνα στις 200

Ο
Αιτών

ΑΛΛΑΞΑΤΕ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ; ΔΕ ΛΑΒΑΤΕ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ 'Η ΑΛΛΑ ΕΝΤΥΠΑ;

Ειδοποιήστε τη Διοίκηση του Συνδικάτου ή του Παραρτήματος. Αν όμως δεν αλλάξετε διεύθυνση να δε λαμβάνετε την εφημερίδα ή άλλα έντυπα. Διασφραγισθείτε στον ταχυδρομείο της περιοχής σας και στο ταχυδρομείο.

Να είστε ολογορο πως μένει πάντα σας στέλνουμε τα έντυπα ή τις εφημερίδες χωρίς Διοίκηση. Λέμε ολογορο, γιατί όλες οι διευθύνσεις είναι μηχανογραφημένες και δεν μπορεί να γίνει εξορίαση στο κομπιούτερ.

Επικοινωνείτε πάντα με το Συνδικάτο.

REGJISTRO EDHE BASHKËPUNETORE, KOMSHIUN, DHE TE NJOHURIT E TE IDERTYTES. TEK SINDIKATIN ME ADRESHEN / RUGA VERENZELUS NR/1. NE KATIN EDYTE. PLATIA KANIGOS.
NDRYSHUAT ADRESHIN, NUK E MORET GAZETEN APO ZARFA TE TJERA NJOFTO KYRESINE E SINDIKATES, OSE KU JE, I FREGJISTRUEJE, NE QOFTE SE NUK NDRYSHON ADRESHEN DHE NUK MERRA GAZETEN DHE TE TJERA LETRA. DRE JTOHUNI POSTJEIT. DHE POSTES SE LAGJES TJAJ.
TE JENI TE SIGURTE SE NE JU DERMOJOME GAZETEN DHE SHKRIME PA DISKUTIM. JETHE SIGURTE SE TE GJITHA ADRESAT JANE NE SHTYPSHKRONI DHE NUK MUND TE BEHET NDRYSE NE COMPIUTER. LIDHJUNI VAZHDMISTHE ME SINDIKAT.

ΠΟΙΟΙ ΦΕΡΝΟΥΝ ΣΕ ΑΠΟΓΩΣΗ ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΕΣ

Ορφωση ή καταναγκαστικά έργα;

Το υπουργείο Παιδείας φαίνεται πως βιάθηκε να επιβεβαιώσει τον πανευρωπαϊκό που δήλωσε πως αξιολογήσει το εκπαιδευτικό σύστημα με μπένε, γιατί δεν είναι ούτε εκπαιδευτικό ούτε αξιωματικό.

Κάθε λίγο υπουργοί, υφυπουργοί, εκπρόσωποι ινστιτούτων, εκπρόσωποι οικονομικών συμφερόντων προσέρχονται και μια παραφασαδιά στο μαρμαίκο του σχολικού προγράμματος.

Οι οργανώσεις των εκπαιδευτικών δε θύγουν το ζήτημα, γιατί η ανεργία είναι ο βαρύνος του κλάδου. Οι γονείς και οι μαθητές όμως λέμε: νασιφι πια!

Οι τελευταίες ανακοινώσεις του υπουργείου για:

- Επιστροφή δήλωση 2ης ξένης γλώσσας σε όλα τα δημοτικά σχολεία της χώρας για να επιλεγούν 210, για δύο χρόνια και μετά βλέπουμε.

- Αύξηση των ωρών διδασκαλίας των Αρχαίων με παράλληλη μείωση των ωρών διδασκαλίας 2ης ξένης γλώσσας στο Γυμνάσιο.

- Διδασκαλία της Φυσικής Αγωγής και της Ολυμπιακής Παιδείας μέσα και από αντίστοιχα σχολικά βιβλία (που θα καταλήξουν να εξεταστούν και με διαγώνια).

- Εισαγωγή του προγράμματος ερευνητικότητας στο Δημοτικό αλλά και των ανθρώπινων δικαιωμάτων και της ευρωπαϊκής εννοότητας (1).

- Ξεχάσαμε την υπομονή μας. Αμνηστέα να βλέπουμε τα παιδιά μας να κουβαλούν σπαστικές τσάντες κάθε μέρα στο σχολείο (κάποια βιβλία θα τα δαδώνουν και στις τρεις τάξεις του Γυμνασίου, αλλά τυπώνονται σε ένα μόνον που θα τους κουβαλούν για τριπλά και στις τρεις τάξεις).

- Αμνηστέα να τα βλέπουμε να ντανάζουν ένα βουτό βιβλίο για να διαδούν στα επτά (7!!!) μαθήματα της επόμενης μέρας, γινώντας πως οι ώρες δεν τους φτάνουν ούτε για να κάνουν μια καλή ανάγνωση.

Και νάταν μονάχα αυτό. Το από-

Τα βιβλία πρέπει να είναι εργαλεία μάθησης και όχι μέσο καταπίεσης των μαθητών

γευμα πρέπει να πάνε στο φροντιστήριο των ξένων γλωσσών, αφού στο σχολείο οι ξένες γλώσσες διδάσκονται έτσι, χωρίς πρόγραμμα, αλλά και στον ελεύθερο χρόνο της γειτονιάς, αφού στο σχολείο η Φυσική Αγωγή είναι μάθημα... καθιστικό!

Αναρωτάμε γιατί υπάρχουν βιβλία, που τα κουβαλούν κάθε μέρα από το σπίτι στο σχολείο, σε μαθήματα για τα οποία η δουλειά πρέπει να γίνεται στο σχολείο.

Είναι απαράδεκτο να μην ανωφέρουν βιβλία, αλλά και να γραφούν διαγωνίσματα στο μάθημα της μουσικής, της πολιτικής και κοινωνικής αγωγής, της πληροφορικής, της οικιακής οικονομίας, των θεοσκευτών.

Υποθέτουμε πως αυτά δεν είναι «μαθήματα» αλλά υλικά που πρέπει να δουλεύεται στο σχολείο.

Ακόμα χειρότερα στην Τεχνολογία, στην οποία έχουν διακριθεί ό-

χι μόνο γονείς, κατασκευάζοντας εκπληκτικά έργα (ηλεκτροσείρες, τηλεφωνα, ποδήλατα κλπ.) αλλά και ειδικευμένοι πλέον τεχνίτες που αναλαμβάνουν έναντι 50 ευρώ να κατασκευάσουν αριστουργήματα, για τον τυχερό μαθητή που έχει να πληρώσει!

Ο επικεφαλής του υπουργείου Παιδείας και με τους τελευταίους αυτοεξοχισμούς έπεισαν και τους πιο καλοπροαίρετους γονείς, πως δεν εννοούσαν λέξη από όσα έλεγαν για διαλόγους και αναμορφώσεις της Παιδείας, που θα μας γλίτωνε από τον παραλογισμό της υπάρχουσας κατάστασης.

Στο Δημοτικό τα μικρά παιδιά δεν προλαβαίνουν να μθούν να εκροχίζονται (στα 15 λεπτά που διατίθενται για το «πρόγραμμα και γραφή») και τους πέφτει ο ουρανός στο κεφάλι με τη δεύτερη ξένη γλώσσα (και το δεύτερο φροντιστήριο φυσικά αφού αυτά πάνε μα-

ζί), ενώ ακόμα δεν εραφασίλητρε η ολοκληρωμένη συστημική εκμάθηση και πιστοποίηση των αγγλικών.

Στο Γυμνάσιο και στο Λύκειο η αύξηση των ωρών διδασκαλίας των αρχαίων οδήγησε μαθητές και γονείς σε απόγνωση.

Φτάνουν να διδάσκονται πλέον οι μαθητές περισσότερες ώρες αρχαία (και με τι τροπώ!) παρά νέα ελληνικά.

Αλλά είναι φανερό πως το ΥΠΕΠΘ δε νοιάζεται να μθούν τα βιβλία μας ελληνικά, μαθηματικά, φυσικές επιστήμες και ιστορία.

Γι' αυτό γεμίζει το σχολικό πρόγραμμα μ' ένα εστελοκόλο σπρά μαθημάτων προγραμμάτων, κάνει τη ζωή των παιδιών και των γονιών κόλλασ και μας αναγκάζει να χλιζοδεουέμαστε (όσοι μπορούμε) και να τρέχουμε διπλοδρόμια στα φροντιστήρια, να γυμναστούμε και τα ωδία μήπως εραφασίλωμε κάτι

από τα βασικά και αναγκαία.

Η ολοκλήρωση των σχολικών σπουδών πρέπει να εραφασίλητρε στον εφηβό καλή γνώση της μητρικής του γλώσσας, ιστορική συνείδηση, γνώση των φυσικών φαινομένων, καλή ικανότητα ικανότητα προσανατολισμού στον κόσμο της τέχνης, την επιστημονικών εννοιών και στην κίνηση των ιδεών.

Το υπουργείο Παιδείας οφείλει να σταματήσει τους αυτοεξοχισμούς.

Οφείλει να οργανώσει και να χρηματοδοτήσει γενναία το ενιαίο 12χρονο υποχρεωτικό σχολείο που δε εραφασίλητρε την αναγκαία βασική γενική μόρφωση για όλους τους μαθητές. Ενα σχολείο που δε καλύπτει το σύνολο των εκπαιδευτικών αναγκών μέσα από το δημόσιο και δωρεάν εκπαιδευτικό σύστημα για όλους τους μαθητές, χωρίς διακρίσεις και αποκλεισμούς.

Σχολείο ελεύθετο για τους μαθητές που δε οργανώσει όχι μόνο τη γνώση αλλά και την κοινωνική ζωή των μαθητών, δε διαμορφώνει σταθερές προσωπικότητες, ανθρώπους με χαρακτήρα και κοινωνικές αξίες, για να μπόρουν να πάρουν τις τύχες τους στα χέρια τους. Με αναλυτικά προγράμματα και βιβλία που δε θύγουν με φυσική και συγκροτημένη εικόνα για τη ζωή. Με αύξηση των ωρών διδασκαλίας των βασικών για τη γενική μορφωση μαθητών. Με βιβλία επιστημονικά και κυρίως παιδαγωγικά επεξεργασμένα, ώστε να ανταποκρίνονται στις ανάγκες και τις δυνατότητες κάθε ηλικίας. Με εδατοκομμένες βοήθειες σε κάθε μαθητή ανάλογα με τις ανάγκες του, αλλά και με δάθρονα, καλλιτεχνική παιδεία, φυσική και αισθητική αγωγή, ευρύτερη πολιτιστική και εθελκή δραστηριότητα, έτσι που να καταργηθεί η ιδιωτική εκπαίδευση.

Με ενιαία συστημική, ολιστική διδασκαλία των ξένων γλωσσών. Περισσότερες ώρες, σε ολιγόμηνα τμήματα και με εραφασίλητρε πιστοποίηση της γνώσης της ξένης γλώσσας από το δημόσιο σχολείο.

Παράσταση διαμαρτυρίας Συνδικάτων στο υπουργείο Παιδείας

Τις διήμερες του με τους φοιτητές και σπουδαστές ένομο για μια ακόμα φορά το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα ενστάθηκε στην υποδράση και ιδιωτικοποίηση των σπουδών, που επιδόσει η κυβέρνηση της ΝΔ, υλοποιώντας τις απαιτήσεις του κεφαλαίου, για ένα μαρκατοκρατιζμένο, φτηνό, ευέλικτο εργατικό δυναμικό.

Γι' αυτό ακριβώς πραγματοποιήσαν παράσταση διαμαρτυρίας το Συνδικάτο Οικοδόμων Αθηνών, Μεταλλών, Ιματισμού και Κλωστοφάτων, Εμπροσθοπληθικών, Ιδιοκτητών Υπαλλήλων, Λογιστών, Τουρισμού - Επισιτισμού και Ξενοδοχοπληθικών, την Τρίτη 7 Ιουλίου στο υπουργείο Παιδείας.

Με την παράσταση δήλωσαν την αντίθεση τους να κυριαρχήσει η «αβόληση» και της «δύο βίου μάθησης», που προβάλλει το υπουργείο υλοποιώντας τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Συνόδου των υπουργών Παιδείας, που έγινε στο Μπέρκεν της Νορβηγίας.

Οι εκπρόσωποι των αματεϊκών επέδωσαν την παρακάτω καταγγελία - διαμαρτυρία σε εκπρόσωπο του υπουργείου Παιδείας:

ΚΑΤΑΓΕΤΛΑ - ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ
 ΠΡΟΣ
 Την υπουργό Παιδείας
 και Πρωτοκόμια Μαρίτσα
 8/8/2005
 Κυρία υπουργέ,

Τα παρακάτω Σωματεία των εργαζομένων καταγγέλλουμε και εκφράζουμε την αντίθεση μας στις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Συνόδου που έγινε στο Μπέρκεν της Νορβηγίας και στα υλοποιήματα της κυβέρνησης της ΝΔ που υλοποιούνται αυτές τις αποφάσεις.

Με τη λέγόμενη «αβόληση» παιδαγωγική και ΤΕΙ και την εραγωγή της «δύο βίου μάθησης» προβάδισα ουσιαστικά η πολυδιδασκαλία, η υποδράση και η ιδιωτικοποίηση των σπουδών, γι' αυτό και απαιτούμε την απόσυρση,

Γιατί αυτό που επί της ουσίας δε αξιολογείται δε είναι το κατά πόσον τα ιδιώματα προσρομάρζονται στις απαιτήσεις των επιχειρήσεων, κατά πόσον οι απόφοιτοι των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ δε αποτελούν φτηνό και ευέλικτο εργατικό δυναμικό και η έρευνα δε επιφέρει βιγάντωση των κερδών των πολυεθνικών.

Ακριβώς επειδή τα παιδιά δε υποδραστούν τόσο ώστε δε δε μεταποσού ολοκληρωμένη εδατομημική μόρφωση, η κυβέρνηση προσπαθεί με τη λέγόμενη «δύο βίου εκπαίδευση» να δημιουργήσει ένα πολυδιδασκόλο διαρκών καταρτισμένο, το κόστος των οποίων δε επιμολύνονται οι εργαζομένους προκειμένου να έχουν μια ελπίδα στην ανάληψη εργασίας.

Όλα τα παραπάνω περιγράφονται αναλυτικά στα επιστολάκια που κατατέθηκαν στην Ευρωπαϊκή Σύνοδο και τα οποία υποστηρίζονται και από την ελληνική κυβέρνηση και τώρα έρχεται να τα εραμοσείσει μάζορ μας, Γι' αυτό διακόδοίμε:

- Το ενιαίο 12χρονο αναβαρβαμμένο δημόσιο και δωρεάν σχολείο.

- Την ανάπτυξη εκπαίδευση που δε ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες, με σπουδές υψηλού επιπέδου, εραφασίλητρε δημόσιες και δωρεάν και πτυχία με αξία για δουλειά με πλήρη δικαιώματα.

Για το θέμα αυτό τα σωματεία δε σας επισκεφτούν την Τρίτη 7 Ιουλίου και ώρα 11 π.μ.

1. Συνδικάτο Οικοδόμων Αθηνών
2. Σύνδεσμος Ξενοδοχοπληθικών Αθηνών, Περαιά και περαιοτών
3. Συνδικάτο Μεταλλών Αθηνών
4. Συνδικάτο Ιματισμού Δερματών, Κλωστοφάτων
5. Σωματείο Εμπροσθοπληθικών Αθηνών
6. Σωματείο Ιδιοκτητών Υπαλλήλων Αθηνών
7. Σωματείο Λογιστών Αθηνών
8. Σωματείο Επισιτισμού Κλωστοφάτων Αθηνών
9. Συνδικάτο Επισιτισμού - Τουρισμού Αθηνών

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΛΑΪΚΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΕΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Αποφασιστικό ΟΧΙ στο «Ευρωσύνταγμα»

Η Δημοκρατική Συσπείρωση για τις Λαϊκές Ελευθερίες και την Αλληλεγγύη, χαιρετίζει την επιτυχία του γαλλικού και του ολλανδικού λαού με την οποία καταψήφισαν - και με μεγάλο ποσοστό μάλιστα - την «Ευρωπαϊκή Συνταγματική Συνθήκη».

Παρά την εντατική, το τελευταίο διάστημα, κινδυνολογία και την ιδεολογική τρομοκρατία που ασκήθηκε σε βάρος ιδίως του γαλλικού λαού, παρά τα καθημένα «συμπόσια», τα «σημειώσια» και τις κάθε είδους εκδηλώσεις των υποστηρικτών του ΝΑΙ, παρά τις καθημερινές ποικίλομορφες πιέσεις οι λαοί της Γαλλίας και Ολλανδίας διάλεξαν το δρόμο της αντίστασης. Και άλλοι λαοί, αφημένοι από το ΟΧΙ Ελλάδας και Ολλανδίας, έλλοι παρ' τον ίδιο προσανατολισμό, σύμφωνα με συμμομετρήσεις, στην Αγγλία το ΟΧΙ υπερβάνε να το 75% (η' αυτό και ο κ. Μπλερ πάμε να το δημοψηφίσουμε), ενώ σε αρκετές άλλες χώρες όπως Δανία, Τσεχία, Πολωνία, Ελλάδα κλπ. το ΟΧΙ υπερτερεί.

Η Δημοκρατική Συσπείρω-

Πασηγηφισμοί από υλοσηφιστές του ΟΧΙ στη Γαλλία, μετά την ανακοίνωση του αποτελέσματος

ση, έγκαιρα είχε τοποθετηθεί απέναντι στο «Ευρωσύνταγμα» και επισήμως, με εκδηλώσεις, επιστομικές ημερίδες και διαδηλώσεις, τους κινδύνους που εγκυμονεί για τις δημοκρατικές κατκτηρήσεις, τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των λαών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το λεγόμενο «Ευρωσύνταγμα» επιτείνει τους περιορισμούς

της λαϊκής κυριαρχίας, των δημοκρατικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, υποθετεί το δόγμα του προληπτικού πολέμου και τον επεμβόσων.

Τα αποτελέσματα των δημοψηφισμάτων σε Γαλλία και Ολλανδία αποτελούν μια ελπιδοφόρα αρχή μαζικής αντίστασης στις αποσφάσεις των Βρυξελλών. Είναι ένα

καθαρό ΟΧΙ στην πολιτική της ΕΕ που αφαιρεί κοινωνικά, εργασιακά και δημοκρατικά δικαιώματα των εργαζομένων. Αποτελούν εμπρηχτική απόδειξη ότι οι λαοί έχουν τη δύναμη και μπορούν να αντιστεκόνται.

Η Δημοκρατική Συσπείρωση εκτιμά ότι στις δύσκολες εποχές που ζούμε σήμερα, είναι απαραίτητη η ένταση

του αγώνα των εργαζομένων και του λαού γενικότερα με στόχο την ενθμερωσή των πολιτών για τους κινδύνους που περικρίει το «Ευρωσύνταγμα». Η αντιδημοκρατική Συνταγματική Συνθήκη θα μείνει στα χαρτιά!

Εκθέτη επίσης παραμένει η ελληνική κυβέρνηση η οποία αρνήθηκε τη διεξαγωγή δημοψηφισματος, αλλά και

τη στοιχειώδη ενημερωσή του ελληνικού λαού. Σημειώνουμε ότι το λεωφορείο με το οποίο προσηλαμίζονταν το ΝΑΙ στη χώρα μας, επανειλημμένα εκδιώχθηκε από κατοίκους αρκετών πόλεων. Αποκαλυπτικό είναι ακόμη το γεγονός ότι οι σχετικές πρόσφατες δημοσκοπήσεις - όπως προαναφέραμε - δείχνουν ότι πλείωσφηφει το ΟΧΙ και στη χώρα μας.

Σήμερα, όσο ποτέ άλλοτε, είναι αναγκαία η δημιουργία ενός μαζικού και οργανωμένου λαϊκού κινήματος που θα αμφισβητεί πολιτικές και πρακτικές που περιορίζουν τα δημοκρατικά δικαιώματα και τις κατακτηρήσεις του και θα θέσει τις βάσεις ανατροπής τέτοιων πολιτικών.

Η Δημοκρατική Συσπείρωση για τις Λαϊκές Ελευθερίες θα συνεχίσει την προσπάθειά της και τον αγώνα της εναντίον στο σύνολο των αντιδημοκρατικών θεσμών και νόμων (προσώπων, συμφωνιών, Συμφωνία, αστυνομοκρατία, «αντιπροσωκρατικές» συμφωνίες ΝΤΑ - ΕΕ) που επιχειρούν να δέσουν τα χέρια των λαών που αγωνίζονται για ένα καλύτερο αύριο.

Η ΣΥΝΤΟΜΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΣΤΟΧΟΣ ΤΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ ΟΙ ΛΑΟΙ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Παίζοντας το χαρτί της «δημοκρατίας»

«**Ε**λευθερία και δημοκρατία». Το πρόσφατο μύθο του Προέδρου Μπους. Ολοσ το πλανήτη, οοκαριωμένος, νυφωρίζει τι σημαίνει «ελευθερία και δημοκρατία» όλα αμερικάνοι... και ο Πρόεδρος εξακολουθεί να οοκάρει καθημερμένα.

Παραμόρφες της επετείου της Αντιφασιστικής Νίκης, και ενόψει της μετάρησης του επί της Ρωσίας για τους επισήμους γιορτασμούς, ο Μπους «βυθίσθηκε» «τη γη της Δυτικής Ευρώπης το τέλος του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου σήμανε την απελευθέρωση. Για την Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη το τέλος του πολέμου σήμανε τη ροσβητική κατοχή, την επιβολή του κομμουνισμού και την προώθηση της Εσθονίας, της Λετονίας και της Λιθουανίας». Το καμπακόκι χτύπησε και πόλι. Το είχε προαχτηχίσει η επικεφαλής του Στέιτ Ντιπάρτμεντ, στον πρόσφατο και προσηρομένο επί Συνεδού του ΝΑΤΟ είχε κάνει δηλώσεις για τη «δημοκρατία» στη Ρωσία.

Ο κλάος γύρω από τη Ρωσία σφίγγει, δεδωμένο ότι η Λευκορωσία είναι στο πρόγραμμα «μεταμορφωτικής δημοκρατίας», όπως πριν είχαν βρεθεί η Ουκρανία, η Γεωργία, το Κιργιστάν.

Η Λευκορωσία δεν είναι η μόνη... Ολες οι χώρες που ανήκουν στον άξονα της

«τυραννίας» πρέπει να εξαλειφωθούν λιαν οντομώς. Ο «άξονας της τυραννίας», που είναι πιο σκι, δεαρηθικές ενδεδειγμένο να αντικαταστήσει τον «άξονα του κακού». Σύμφωνα με τις πληροφορίες, χώρες, όπως το Σουδάν, η Αλγερία, πιθανώς η Τυνησία, χώρες της Νοτιοανατολικής Ασίας, όλες οι χώρες της ευρύτερης Μέσης Ανατολής, ανήκουν και αυτές σ' αυτόν τον περιβόλιό άξονα όπου δεσποζουν η Συρία και το Ιράν. Για το Ιράν η μόνη είναι ακληρή και, ήδη, οι ΗΠΑ μεζούν ακληρή στη Διοσκήση του ΟΗΕ για την ανωθεώρηση της Συνθήκης διάδοσης των Πυρηνικών Οπλών. Τα σχέδια έχουν εκπονηθεί ήδη και, όπως μας έχει τονίσει πολλοίς ο Μπους, «μία στρατιωτική επίθεση πάντα υπάρχει στο τραπέζι». Στο όνομα της δημοκρατίας, φυσικά!

Πώς μπορεί να ξεχάσει κανείς και δύο άλλα «πολύ καλά παϊδιά»: Την Κούβα, το «τελευταίο προκηρωχρημένο φυλακίο της τυραννίας στο αμερικανικό ηφισμαρμό», και τη Βενεζουέλα, του «λαϊκιστή Ουγο Τσάβες», που κατά την Κοντολιά Ραϊς «κυβερνά αντιδημοκρατικά».

Η επιλογή της Κοντολιά Ραϊς, ως επικεφαλής του «αναβαθμισμένου» Στέιτ Ντιπάρτμεντ, σήμανε και την αλλαγή πλεύσης της πολιτικής προς τη Λατινική Αμερική, αφού κρινεται μια «εξαιρετικά κρι-

μη». Ολη η περιοχή - με τα δόματα της διεθνούς κοινής γνώμης στραμμένα στη Μέση Ανατολή - είναι αναοχί για ad hoc επεμβάσεις, με πρώτες την Κούβα και την Κολομβία από διαφορετικές αφερήσεις, στην πρώτη για να χτυπηθεί ο οσοαλισμός, στη δεύτερη για να ενισχυθεί το αυταρχικό σύστημα του Ουρίμπε. Και όλη περιοχή είναι, κατάλληλο έδαφος για «προληπτική ανασκόνηση», όπως στην περίπτωση της Αιτίας.

Προς το παρόν, η Κοντολιά Ραϊς προσηλαμ να ξεμερδεύσει το σπασίεμο κουβάρι της περιοχής. Τα ανδρειακά της Ουάσιγκτον αποκαθιλώνονται το ένα μετά το άλλο. Οι λαϊκές εξεγερσεις στο Εκουαδόρ και τη Βολιβία κρήθηκαν «ανησυχητικές», ενώ οι μεγαλύτερες κινητοποιήσεις στην ιστορία του Μεξικού, εξαιτίας της ποικιλίας διεξής του δημόχου Αντρέας Μανουέλα Λόπες Ομπραδόρ, «εκεντρωστικές». Η καρέκλα του Αλεχάνδρο Τολέδο στο Περού και του Ενρίκε Μπλάσκος στη Νικαρούα τρέζει. Βραζιλία, Ουρουγουάη και φυσικά Βενεζουέλα έχουν κυβερνήσεις, που επιχειρούν να οπώσουν τα ιμπεριαλιστικά δεσμά.

Το «προληπτικό» έργο της Ουάσιγκτον δύσκολο. Αυτό που ζουν οι άλλες χώρες-πόλεμοι, προσηφισματα, βελουδίνες επαναστάσεις, εμφύλιοι, ανατροπές, οοκνο-

μίες της αγοράς- σήμερα, η αμερικανική υποήπειρος τα έχει βιώσει με τον πιο αιματηρό τρόπο στις δεκαετίες '70 και '80.

Το σφηνδύθησφηφισμα και η Κοντολιά Ραϊς στην πρόσφατη περίοδος της σε Σι-λίη, Βραζιλία, Κολομβία και Ελ Σαλβαδόρ, με στέγιο το τρίπτυχο «ελευθερία, δημοκρατία και καταπολέμηση της φτώχειας». Και μπορεί τη διαγορρωσφηφιστη ήτη της για την εκλογή του ΓΓ του Οργανισμού Αμερικανικών Κράτων να «μηναικέ υφχωρήσεις» να τη μετρέτουμε σε εν δύναμει νική, αφού στήριξε τέλκιο τον Χοσέ Μιγκέλ Ινσούλια με αντάλλαγμα τη δηλώση υποταχής του: Ο Οργανισμός πρέπει να διεκρινει την υποσφίλη του, ξεκινώντας από το «να καθιστά υπεύθυνες κυβερνήσεις που δεν κυβερνούν δημοκρατικά»...

ώμως, τίποτα δεν έχει τελειώσει και το ζέρει.

Ετσι, η σφηβητική πολιτική ενάντι της Βενεζουέλας μεταλλοσφάει προς τον παρόν σε πολιτική «ανατροπής», αλλαγή που ανωθεκίσει από ποσφηβήσεις «εθνητικές» δηλώσεις του Ραφουέλ περί «μη επέμβασης», οι οποίες μόνον αντισφωη προκαλούν, αφού περιλαμβάνουν αναφορές περί στραγαλιωσφί της «μυθοβιασφης διαδικασίας» παρά και βροσωνιστική, ώστε να μην υπάρχει επιστροφή.